

VII. CSALÁDI ÉLET

334. A családi fészek

Uram, Te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre!
– Zsoltár 90,1

E fejezet első három része Simon Jacobson *Tartalma élet* című könyvéből merít bölcs gondolatokat.

A Biblia nem csak a *házasodás*, de az önként vállalt *egyedüllét* témájával is foglalkozik. Jézus és Pál a Szent Szellem által mondták, hogy nem mindenki kaphatja meg azt a *kegyelmet*, hogy egyedül tudjon maradni. Ez ugyanis egy *ajándék*.

Azt gondolhatnánk, ha valaki elég szellemi, akkor cölibátust kell fogadnia, de ez nem áll. A legtöbb apostol is házas volt, családos. Önmagában az, hogy házas valaki, nem jelenti azt, hogy kevésbé lenne szellemi.

De az sem jogos, hogy bárki is úgy érezze, *házasként* már nem törekedhet kiválóságra. Mi lenne, ha a keresztények nem házasonának? Isten rendelése az, hogy az emberek *megházasodjanak*, hogy *családok* jöjjenek létre, és *gyermek*ek szülessenek.

Az életünk legfontosabb színtere az *otthon*, amely állandó *biztonságot* nyújt a családnak a világ forgatagában. Nem a fizikai mérete a meghatározó. Egy kicsinyke lakásban is lehet boldogságban és szeretetben élni.

A könnyebb megértéshez nézzünk meg egy példát a természetből. A madarak főként élelemszerzéssel töltik a napjukat. Hazarepülve a fészük biztosít számukra kényelmet, *meleget*, biztonságot. A hazatérő családtagoknak is ugyanezt kellene éreznük. Ehhez az otthonaikból ki kellene zárniuk a külvilágot.

Az otthon a *család fészke*, amelyben az életünk mindennapjai folynak. A családnak az otthon adja a biztonságot, a menedéket. Itt kellene a legjobban érezni magunkat a világon. A család és az otthon *légtöre* meghatározó a neveletésünkre, és így az életre szóló döntéseinkre nézve is. Az igazi otthon a *tartalmas élet* létfontosságú alapja.

Az otthon az, ahol *megtanulunk* játszani, alkotni, dolgozni és kezelni a problémákat. Itt sajátítjuk el az egyedüllét, illetve a harmonikus társas lét képességét. Életünk legfontosabb útravalója az otthon nyújtotta *boldogság* és *teljesség* megtapasztalása. Gondoljunk csak bele, hogy amikor hosszabb távollét után érkezzünk haza, milyen jól esik az otthon *melege*. A biztos bázisunkon tapasztalható *meghittség* semmihez sem fogható.

335. A családi fészek (2)

Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai...

– 5Mózes 33,27

A szülők gyermekeik iránt tanúsított szeretetteljes *magatartása* olyan iránymutatást nyújt a számukra, ami később megszabja az önálló életüket. És ez a szilárd alap tartja majd meg őket. Az igazi otthon *értékét* akkor tudjuk igazán becsülni, ha megtapasztaljuk az ellenkezőjét, ha olyan *otthonban* járunk, ami *nem tölti be* a szerepét. Sajnos, sokan vannak, akiknek soha nem volt igazi otthonuk, ahol szerették, és ahol hazavárták őket, ahol semmitől sem kellett tartaniuk. Ahol megtanulhattak szeretni és szeretve lenni.

A boldog otthon megteremtése a *szülők* feladata és felelősége – önmaguk, a gyermekeik, a környezetük és az egész társadalom érdekében. A zavaros világ ellensúlyozására kötelességünk *példát mutatni* ebben is. Az igazi otthon léte csakis tőlünk függ: *otthonunknak* érezzük-e a világ legbékésebb zugát, vagy csak egy ügyeket intéző *állomásnak*? Ha nem az életünk *központjának* tekintjük az otthonunkat, akkor könnyen a gondok és a felelősségviselés puszta terepévé válhat.

Meg kell tanulnunk *tisztelni* az otthonunkat. Ez magában foglalja a család iránti *elkötelezettség* tiszteletét, a *gyermekáldás* tiszteletét és magának *Istennek* a megtisztelését. Így töltődik fel a hajlékunk melegséggel és szeretettel. Ne veszítsük szem elől, hogy a munkánk ugyan nagy fontossággal bír, de a munkahely nem lehet egyenértékű helyszín az otthonunkkal. Hasonlóképpen az étterem, a múzeum, a színház, a pláza vagy egy kirándulóhely sem.

Mégis vannak, akik karrierjüket vagy kedvtelésüket helyezik előtérbe. Ennek a gyökerei általában a gyermekkorba nyúlnak vissza. Nem volt igazi otthonuk, mert a szüleik valami mást helyeztek a családi élet elé. A külvilág is sok érdekes dolgot tartogat, de az életünk *központjának* a családot kell tekinteni.

Ez többek között a békés *lelkiállapotot*, továbbá Isten *jelenlétét* is állandóvá teszi. A békesség olyan otthonban alakulhat ki a szívünkben, ahová nem jutnak el a külvilág zavaró körülményei. Ha Isten jelenléte árad belőlünk, az derűvel, békével tölti be az otthonunkat. S ezt a *barátságos* légkört azok is megérik, akik betérnek hozzánk.

336. Otthonteremtés (1)

Majd megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékodat, nem találsz benne hiányt. – Jób 5,24

Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az otthonunkban *békesség* lakozzon. Ezt elsősorban a családtagok egymáshoz való *viszonya*, együttműködése és az otthon *léghőköre* határozza meg. Az igazi otthon első tartópillére a *családtagok* egymáshoz való szeretetteljes *viszonya*.

Az, hogy a gyerekek hogyan viszonyulnak egymáshoz és másokhoz, elsősorban a *szülőkön* múlik: milyen mértékben adnak helyet a *szeretetnek*, a *tiszteletnek*, továbbá milyen a családi kommunikáció *hangneme*. A férj és a feleség *kapcsolata* elsőrendű fontossággal bír. *Időt* kell tölteniük együtt, egymás társaságát élvezve, *beszélgetniük* kell egymással, meg kell tárgyalniuk a családi jellegű *gondokat*, és megosztani a számukra fontos *értékeket*.

Közismert, hogy milyen tragikus és *romboló* egy család széthullása, ahol a gyerekek és a felnőttek egyaránt *sérülnek*. Viszont sokan vannak, akik a hagyományos *értékek* felé fordulnak, erőfeszítéseket tesznek a házasságok *tartósságának* érdekében: több gyermeket vállalnak, több időt töltenek együtt a családban.

Ahol az anyagi javak az elsődleges érték, ott a családok lassanként *széthullanak*. Mindez az egyre anyagiasabbá váló társadalom és az önzés megdicsőülésének a gyümölcse. Ahol valamennyi hozzátartozó csupán önmaga érdekeire fókuszál, ott a család előbb-utóbb az *érdekellentétek* elviselhetetlen csataterévé válik.

Ahol az apa későig dolgozik, az anya is csak a karrierjével törődik, a gyerekeket pedig az iskolai dolgok és a bulizás köti le, ott nem jut idő az egymás közötti *mély kapcsolatok* ápolására. Annak ellenére, hogy egy fedél alatt élnek, *szakadékok* választják el őket egymástól.

A család *összetartását* viszont megerősíti, ha *őszintén* megosztják egymással nézeteiket, értékrendjüket. Így az otthon a család *közös céljainak* műhelyévé válik, amelyben minden családtag saját törekvései is helyet kapnak. Az ilyen családokban *nyíltan* megbeszélhetnek egymással komoly témákat is. Amikor a szülők és nagyszülők köré gyűlnek a fiatalabbak, az otthon valósággal *megelevenedik*. Erőforrássá válik, a *szeretet* mozgatója. Az ilyen otthont nem a csendesség, hanem a benne zajló *élet* teszi békessé.

337. Otthonteremtés (2)

Ha tiszta és becsületes vagy, [Isten] bizonyosan örködik fölötted, és békés otthont ad igazságodért. – Jób 8,6 (Kálvin Kiadó)

Az igazi otthon második alapköve az ott élők által kialakított *légkör*. Ennek olyannak kell lennie, hogy abban mindenki *nyugalmat* lelhesen, és jól érezhesse magát, legyen az családtag, rokon, vagy vendég. A légkör mellett fontos szereppel bír a családi *összetartás*. Az otthon *arculata* tükörképe a család szellemiségének. Nem feltétlen szükséges hatalmas ház vagy drága bútorok, a *harmonikus* berendezkedés sokkal fontosabb.

Az otthon igazi szépségét a belőle áradó harmónia határozza meg. Számátalan módja van annak, hogy derível és szeretettel töltsük meg a családi fészünköt, de az *Úr befogadásával* lesz ez igazán teljessé. Istennek a keresztény otthonokban *központi beszédtemának* kellene lennie. A *vendégszeretetről* sem szabad megfeledkeznünk. Ezek az alkotóelemek teszik igazán *meghitté* otthonunkat, és nem a drága berendezések.

A *gyermekekre* igen pozitívan hat az ilyen légkör. Felnőtt korban is vissza fognak emlékezni a befogadó légkörű családi fészekre, ahova mások is szívesen jöttek szűkebb és tágabb körből barátkozni. Akik ilyen otthonban nőttek fel, azok szintén igyekeznek – a *jó példát* követve – hasonló pozitív levegőjű otthonokat teremteni.

A harmadik tartópillér az otthon megfelelő *működése*. Például a ház körüli munka, háztartásvezetés, bevásárlás, takarítás, kertgondozás megfelelő megosztása. Az otthon működése akkor *zökkenőmentes*, ha abból a megfelelő arányban mindenki kiveszi a maga részét. Nem szabad, hogy a működést egyéni szeszélyek és önző szempontok zavarják meg.

Jó, ha a kötelességtudaton kívül a családtagokat az otthoni feladatok elvégzésére az *isteni fajta szeretet* vezérli. Az igazi otthon ugyanis mindenkié, így mindegyikünknek meg kell tennie a maga részét. Az otthon *siker*es működése a család minden tagjának közös érdeme kell, hogy legyen.

338. A szülők szerepe

Mint a vízben egyik orca a másikat megmutatja, úgy egyik embernek szíve a másikat. – Példabeszédek 27,19

Problémák még a legjobb családban is előfordulhatnak, ott is, ahol minden tőlük telhetőt megtesznek a család tagjai. A felszínre bukkanó probléma gyakran mélyebben gyökerező gondot jelez. Ezek kezelésekor nem csak a rövid, de a hosszú

távú kihatásokat is figyelembe kell venni. A problémák megoldásához célszerű elsőként a férj és a feleség kapcsolatát megvizsgálni. A szülőknek tisztelniük kell egymást, mert ez a gyermekeik számára jó példát ad. Szerencsés, ha az apák és anyák jó problémamegoldó képességgel rendelkeznek.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a gyermekek szélsőséges viselkedése gyakorta a szülők helytelen magatartásának következménye. Amennyiben a szülők a kifogásolható magatartásukon nem változtatnak, úgy a gyermekeik életében sem fog bekövetkezni komolyabb változás. Ezért elsőként a szülőknek kell önvizsgálatot tartaniuk, és csak ezután következhet a gyermekekkel való foglalkozás.

Az ifjuncokkal nem szabad csatározásokba keveredni. A gyermek és a szülők viszonyában a beszélgetések hangneme a nagyobb élettapasztalattal bíró szülőkön múlik. A gyermekekkel folytatott párbeszéd során empátiát kell tanúsítaniuk. Mérlegelni kell, hogy milyen irányból és milyen hangnemben közelítsen a szülő a csemetéjéhez. Ha pártatlan döntést óhajtunk, akkor kérjük egy kívülálló személy segítségét, aki jól ismeri a család értékrendjét. Erre a célra a legalkalmasabb a gyülekezet lelkésze.

Egyes tapasztalatok szerint a mai tinédzserek szívesebben fogadják idősebb személyek tanácsát, mint a saját szüleikét. Megeshet, a fiatalok úgy érzik, hogy a szüleiiek túlzottan erélyesek és anyáskodók felettük, vagy éppen ellenkezőleg, már korán felnőttként kezelik őket. Az igazi családi otthonnak olyanoknak kell lennie, ahová szívesen jönnek el mások, olyanok is, akik segítségére lehetnek egy idősebb ember tanácsát igénylő gyermeknek.

A problémák megoldásának a leghatékonyabb módszere az isteni fajta szeretet. A harmonikus családi fészekben rendnek kell uralkodnia, de a fegyelmezésnek is nagy szeretettel kell végbemennie. A szeretet soha nem lehet felszínes, mert a gyerekek nagyon kifinomult érzéssel rendelkeznek a valós érzelmek észlelésére. Azok a gyermekek, akik őszinte szeretet kapnak a szüleiktől, viszonzni is fogják.

339. A családtagok szerepe

Az asszonyi bölcsesség építi a házat... – Példabeszédek 14,1 (Kálvin Kiadó)

A férj és a feleség ugyan egyenrangú társak, de mindegyikük rendelkezhet olyan sajátos képességgel, amellyel hitvesé-

nek építő segítséget nyújthat az igazi otthon megteremtésében. Az otthon alapja a feleség, az anya – még akkor is, ha manapság sokan dolgozni is járnak közülük. A bevezető Ige ezt világosan tükrözi.

A család tagjainak érzelmeit leginkább az anya ismeri, ösztönösen tudja, mi a helyes és jó a szeretete számára. Ő a család gyámolítója és imáival oltalmazza mindazt, ami szent az Úr szemében. Érdemes tehát figyelni a feleségre. Isten is erre intette Ábrahámot, amikor egy döntéshozatal előtt állt: „valamit mond néked Sára, engedj az ő szavának”. (1Móz. 21,12)

Az apának egyetlen pillanatra sem szabad elfelejtenie, hogy az életének középpontja az otthona és a családja, nem pedig a munkája és a barátai. Az ellátásunk egyetlen forrása Isten. A munkahely egy eszköz az Ő kezében, amelyen keresztül betölti a család szükségleteit. A felelősségteljes és szerető apa kellő időt fordít a családjára, a gyermekeire, akiknek fel kell nézniük rá, bízniuk kell benne, hogy megóvja őket és gondoskodik róluk.

Az anyának és apának tiszteletben kell tartania egymás szerepkörét, továbbá készségesen ki kell segíteniük egymást. Ha a szülők kapcsolata egymás megtisztelésén és emberségen alapul, ez a gyermekek számára példaértékű. A gyerekeket is be kell vonni a család életének lehető legtöbb részletébe. Kistestvéreik gondozásával egyúttal kifejezhetik a szeretetüket.

Természetes dolog, hogy a szülő szereti a gyermekét. Ez a gyermek részéről gyakorta magától értetődőnek tűnik. A szeretet megkövetelése tőlük nem helyes, mert lázadáshoz vezethet. Feltétlen tanítsuk meg a gyermekeinket arra, hogyan járhatnak az isteni fajta szeretet útján. Ha a gyermek nem tisztelné kellőképp a szüleit, önvizsgálatot kell tartaniuk, hogyan bánnak ők a nagyszülőkkel. Nem várhatjuk el, hogy a fegyelmezéseink eredményesek legyenek, ha mi magunk helytelen példát mutatunk gyermekeinknek.

A szülői felelősség sokrétű és nagy fontosságú. Az igazi otthon megteremtése még a munkahelynél is sokkal nagyobb súllyal, fontossággal bír. A megélhetésért több helyütt dolgozhatunk, de az igazi családi fészek felépítésére többnyire csak egy lehetőség adatik. Minden egyes igazi otthon egy-egy mikrovilág e bolygón. Az otthon, a család szellemisége, harmóniája pedig kisugárzik a környezetünkben élőkre, de azonfelül kihat a nemzetre is.

340. Érd el a csillagokat

Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint a csillagok e világon. – Filippi 2,15

Lynne Hammond tanítása következik:

‘Korunkat markánsan jellemzik azok a hangok, amelyek az új célok elérésére, nagy dolgok véghezvitelére buzdítanak bennünket. Különböző „Csináld magad” könyvek, de még a cipő-reklámok is arra ösztönöznek, hogy törekedjünk a tökéletességre. „Érd el a csillagokat!” – mondják. „Ragadd meg a lehetőségeket!”... „Menj és tedd meg!” Habár pártolom az effajta igényességet, mégis van ezzel kapcsolatban valami, ami megsomorítja a szellememet. Az, hogy az *otthonokban* olyan ritkán van jelen ez a törekvés. Gondolkodjunk el egy pillanatra...

Mindenütt ebben az országban üzletemberek fáradoznak minden erejükkel azon, hogy a karrierjüket előre mozdítsák. Tanulnak, terveznek, késő éjszakáig buzgólkodnak az irodáikban azért, hogy újabb tőkéhez jussanak, vagy, hogy előléptessék őket. Sportolók – de még azok is, akik csak hobbi szinten járnak testedzésekre – hosszú órákon át dolgoznak, *edzenek*, hogy még fittebbek legyenek, vagy, hogy megnyerjék a helyi maratoni versenyt.

De hány embert ismersz, aki ugyanilyen lelkesedéssel áldozza idejét és energiáját a saját *családjára*? Hányan lehetnek, akik elszánták magukat, hogy családjuknak a tőlük telhető legjobbat nyújtsák? Vajon hányan vannak, akik az otthonukban a legsikeresebbek? Nem sokan lehetnek.

Mégis hiszem, hogy mi, mint a Krisztus Teste, képesek vagyunk elől járni abban, hogy ez megváltozzon. Példát mutathatunk azáltal, hogy *családjainkat* az őket megillető teljes fontossággal kezeljük. Törekedhetünk rá, hogy nagyszerű férjek, feleségek, szülők vagy gyermekek legyünk. Elérhetünk egészen a csillagokig – otthon!’

341. Érd el a csillagokat (2)

Az értelmesekek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat a megigazulásra visznek, miként a csillagok, örökkön örökké. – Dániel 12,3

‘Biztos vagyok benne, hogy ha *megkérjük* Istent, hogy segítsen, és hittel elvárjuk, Ő a családjainkra árasztja a dicsőségét, így *fénylő csillagok* lesznek az egész világ szeme láttára. Mielőtt azonban ez megtörténik, *munkálkodnunk* és imádkoz-

nunk kell ezek felől. Le kell *fektetnünk*, milyen *értékeket* szeretnénk közvetíteni a gyermekeink, unokáink számára, azután pedig következetesen azok szerint kell cselekednünk.

Valójában, akár tudatosodik bennünk, akár nem, folyamatosan *értékeket mutatunk* a gyermekeinknek. Talán nem is tudjuk, milyeneket – de tanítunk, azzal, amit mondunk, és ahogyan élünk.

A *tökéletes családi légkör* felé vezető úton az első lépés az, hogy tudatosítjuk a magunk számára, melyek is azok az értékek, amiknek szeretnénk *alapot* vetni. Nem engedhetjük el magunkat abban bízva, hogy ezek az *értékmagok* majd maguktól is szárba szökkennek. Szükséges meghoznunk a magunk céltudatos *döntéseit* ezzel kapcsolatban.

Ha még nem igazán gondolkodtál el a *családi értékekről*, akkor itt az ideje, hogy megtedd. Egész konkrétan azt javaslom, hogy a hét végén ülj le a családdal, és *beszélj*tek róla, hogy ez idáig milyen értékeket tanultatok-tanítottatok otthon. Utána közösen *egyezzetek* meg, melyek azok, amik szerint igazából szeretnétek *élni*. Írjátok ezt le.

Készítsetek egy listát, aztán ragasszátok ki a lakásban, így folyamatosan emlékeztetitek magatokat, és a mindennapjaitokban is a szerint fogtok cselekedni. És bár a listátok kétségtelenül a sajátotok, kiindulásként hadd ajánljak nektek három *értéket*, amikről úgy gondolom, vitán felül a legfontosabbak.’

342. Az első helyen (1)

Azt az utat, módot keressétek, amiként Ő cselekszi a dolgokat, és akkor helyesek és igazak lesztek. – Máté 6,33 (Bővített fordítás)*

‘Az *első* érték az, amit az *első helyre* tesztek. Hiszem, hogy az első számú érték minden keresztény családban *Jézus megismerése*, és a Vele való valóságos és személyes *szeretetkapcsolat* kell, hogy legyen.

Nem azt mondtam, hogy vallásosságra kell nevelned és gyülekezetbe járásra kényszerítened a családtagjaidat. Azt sem mondtam, hogy arra kellene tanítanod őket, hogy időnként imádkozzanak, és a Bibliájukat tartsák az éjjeliszekrényükön. Azt mondtam, azt kellene megtanítanod nekik, hogy személyesen, a szívükkel keressék, *ismerjék meg* és szeressék Jézust. *A *keresni* szó jelentése a fenti versben: tanuljátok meg azokat az utakat, ahogy Isten királysága működik.

Mondhatnád: – Hát, Lynne testvérnő, te ugye egy pásztor felesége vagy, aktív imaéletet élsz, ezért vélekedsz úgy, hogy ez a legfontosabb érték, amit az otthonokban tanítani kellene.

Nem, nem ezért gondolom így. Azért gondolom, hogy *Istent szeretni a legeslegfontosabb* az életünkben, mert Jézus mondta, hogy az! Ő kijelentette: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből (értelmedből). Ez a legnagyobb (legfontosabb, legalapvetőbb) és első parancsolat.” (Mát. 22,37-38 Bővített Biblia).

Hogyan plántáld el ezt az értéket a gyermekeid gondolkodásában? Hogyan tanítod meg a családtagjaidnak, hogy Istent mindenekelőtt és a legjobban szeressék? A választ ezekre a kérdésekre Mózes 5. könyvének 6. fejezetében találjuk meg:

„Halld Izrael: az Úr, Adonáj, a mi Istenünk, egy Úr! Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes (elméddel és) szíveddel, a te egész valóddal és minden erőddel. És ezek az Igék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek (elsők) az elmédben és a szívedben; akkor élesíted és teszed hatékonyabbá őket, hogy képesek legyenek alaposan, gondosan átítatni, megtanítani és megragadni a gyermekeid (értelmét és) szívét; és szólj ezekről, mikor a házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. És kösd azokat a te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között. És írd fel azokat a házad ajtófeleire, és a te kapuidra.” (5Móz. 6,4-9 Bővített Biblia)

343. Az első helyen (2)

El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres. – Józsué 1,8

‘Ha engedelmeskedünk ennek az Igeszakasznak, akkor *ál-landó közösségben* leszünk Istennel. Nem olyanformán, hogy szeretjük Őt egy pár napig, aztán meg visszahúzódunk egy-két hétre. Nem csak annyi lesz, hogy vasárnaponként meglegyint minket valami langymeleg vallásos megmozdulás szellője. *Jézussal* fogunk járni és beszélni minden időnkben. Életünk minden napján az Ő színe előtt fogunk élni!

Természetesen fontos, hogy *olvassuk* a gyerekeinknek a Bibliát, és fontos beszélni nekik Jézusról. De a döntő súlya annak van, *ahogyan élünk* a gyermekeink előtt. Ha a gyermekeink nem látnak minket otthon *imádkozni*, akkor azzal a

meggyőződéssel fognak felnőni, hogy kereszténynek lenni annyi, hogy csak mondjuk, de soha nem tesszük.

Ha nem látják, hogy mi a Bibliánkat olvasnánk, akkor a gyermekeink azt fogják gondolni, hogy függetlenül attól, amit a pásztor mond, nem fontos Bibliát olvasni. Ezért csak hadd lássanak a gyerekeid *imádkozni*. Lássanak, amint *olvasod* a Bibliát, és tanításokat *hallgatsz*. Hadd lássák, hogy a te életedben *Jézus kiemelt helyen van*.

Még ha jó kapcsolatot ápolsz is az Úrral, ne üldögélj csak úgy megelégedve. Gyarapodj és *fejlődj* tovább! Ha többre vagy éhes Istentől, a gyermekeid is éhesek lesznek Rá. Aztán évekkel később, mikor mások már eltévelyedtek a hittől és meghidegültek; ők az Urat fogják keresni az imádságban és az Igében – pont úgy, ahogy anya és apa tette. Azt fogják cselekedni, amit tőled láttak, és többre fogják értékelni a Jézussal való kapcsolatukat, mint bármi mást az életben.'

344. Kapcsolatok (1)

Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat. – Lukács 10,27

'A második számú érték, amiről feltételezem, hogy a listád élére szeretnéd tenni, az a *kapcsolatok* ki- és újjáépítése, továbbá ápolása. Valószínűleg ezt tennéd a második helyre, mert Jézus is ezt tette. Azt mondta, hogy a legelső parancsolat, szeresd Istent, „A második pedig hasonló ehhez: Szeresd *felebarátodat*, mint magadat.” (Márk 12,31)

Az egész életünk *kapcsolatok hálója*. Kapcsolatok a családtagokkal, barátokkal, munkatársakkal, munkaadókkal, szomszédokkal... együttes meghatározói az életünk minőségének. Elég meglepő, de sok ember alig gondolkodik el ezeken.

Úgy tűnik, még maguk a keresztények is elvárják, hogy a kapcsolataik különösebb idő- és energia befektetés nélkül simán működjenek. Viszont tény és való, hogy a *jó kapcsolatok* folyamatos táplálást és gondos *karbantartást* igényelnek. És amikor kissé meglanyhulnak – mint ahogy ez néha megtörténik – készséges szívvel végig kell mennünk a problémákon és meg kell oldanunk azokat.

Ha otthon nem *tanítjuk* meg erre a leckére a gyermekeinket, akkor nem fogják elsajátítani, mert a társadalom nem tartja ennyire fontosnak a kapcsolatokat. Manapság az az álta-

lános nézet, hogy a kapcsolatokat, mint az egyszer használatos eszközöket, akár el is dobhatjuk.

Nekünk, a gyülekezeti Testnek, kötelességünk *kiirtani* ezt a fajta helytelen gondolkodást az otthonunkból. A mi *felelősségünk* megtanítani a gyerekeinknek, hogy ha valami hibádzik egy kapcsolatban, akkor nem az a megoldás, hogy sarkon fordulunk és kisétálunk belőle. A vádaskodás, rágalmazás, az elszigetelődés, duzzogás nem megoldás. A valódi válasz a *kibékülés*, a megbékélés.

A 2Korinthus 5,18-ban olvashatjuk, hogy Isten az „Aki minket megbékéltetett magával a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát.” Gondolkodj el ezen! Mi, hívők vagyunk a *megbékélés* szolgálói.’

345. Kapcsolatok (2)

Légy békességben az életben, legyen békességben a te háznép és legyen békességben mindened, amid van! – 1Sámuel 25,6

‘De hogyan fogunk békéltetést vinni a világnak vagy akár a saját gyerekeinknek, ha mi sem vagyunk hajlandóak a *békülésre* a kapcsolatainkban? Ha azt látják, hogy nem bocsátunk meg és neheztelünk, elzárkózunk azoktól, akik megbántottak minket. Ahelyett, hogy szeretnénk őket, és helyesen cselekednénk, hogyan fogják ezt valaha is megtanulni?’

Őszintén szólva, sehoggy. Tehát, a kapcsolatok értékelésének megtanítását azzal kell kezdenünk, hogy a *saját életünkben* folyamatosan *ápoljuk* és újjáépítjük az emberi kapcsolatainkat azért, hogy a gyerekeink lássák, hogyan is kell ezt tenni. A második lépés, hogy segítünk nekik *alkalmazni* ezt a saját kapcsolataikban.

Elismerem, ez nem mindig könnyű. Emlékszem, évekkel ezelőtt, mikor Lucy lányunk úgy három éves lehetett, volt egy Perry nevű kis barátja, aki állandóan piszkálta őt. Bár Lucyt két bátyja elég jól megtanította arra, hogy hogyan védje meg magát, Mac és én szerettük volna megtanítani Lucyt, miként *kezelje* a konfliktusokat a kapcsolataiban.

Időről időre meghívtuk a házunkba Perryt, hogy mindkettejükkel tudjunk beszélni. Ilyenkor elmagyaráztuk nekik, hogy a veszekedés nem oldja meg a problémáikat. *Imádkoztunk* velük, és biztattuk őket, hogy próbáljanak meg kijönni egymással.

Egy nap az akkor hat év körüli John fiam lélekszakadva rohant be hozzám:

– Perry meghalt! – lihegte.
– Micsoda? Mit csinált Perry?! – kiáltottam.
– Meghalt, anya! Egyszerűen nem volt más megoldás, semmi más!

Ahogy kiderült, Perry nem halt meg, csak Lucy egy heves mozdulattal egyszerűen kiütötte őt egy pillanatra. Perry alkalmasint túlfeszítette a húrt Lucynél, ő meg elfeledkezett arról, amit a konfliktusok elrendezéséről tanítottunk neki. Hála Istennek Perry gyorsan rendbejött.

Ezek a dolgok mulatságosak tudnak lenni a háromévesek között..., de a harminc meg a negyven évesek között annál kevésbé. Ezért a *kapcsolatok megbecsülését* helyezd a családi értékeitek listájának az élére. Egy nap a gyerekeitek – és majd az ő házastársaik – meg fogják köszönni ezt neked!

346. A jellem (1)

Aki megtartóztatja az ő vesszejét, gyűlöli az ő fiát; aki pedig szereti azt, megkeresi őt fenyítéssel. – Példabeszédek 13,24

‘A harmadik érték, amit tanácsolok a listádba foglalni, a *jellemfejlődés*. Van egy bibliafordítás, ami különösen aláhúzza, mennyire fontos a *személyiség* fejlesztése. „Az ember, aki elhanyagolja a jelleme fejlesztésének munkáját, gyűlöli az ő gyermekét.” (Péld. 13,24)

Ha igazán szeretjük a gyermekeinket, akkor meg fogjuk nekik tanítani az olyan *erényeket*, mint az őszinteség, tisztesség, becsületesség, hűség és önfegyelem. És nem hagyatkozunk az iskolára, hogy megtegye helyettünk; nem várjuk, hogy a cserkész táborokban szereznek majd eszességet. Mi *magunk tanítjuk* ezt meg nekik otthon.

Tesszük ezt az által, ahogyan élünk, mert a *személyiségünket* az életünkön keresztül látják és *utánozhatják*. Emellett pedig értésükre adjuk, hogy a hazudozást, csalást és az ilyesmit otthon nem toleráljuk.

Még nagyon-nagyon kicsi voltam, amikor a szüleim fejleszteni kezdték a jellememet. Mindössze négyéves voltam, mikor az első leckémet az őszinteségből megkaptam. Még ma is emlékszem rá.

Anyukám elvitt bennünket a nővéremmel a piacra. Már végzett a bevásárlással, mi pedig mentünk a nyomában vissza az autóhoz. Ahogy jöttünk kifelé a piactérről, észrevettünk egy kosarat, tele dióval, és mentünkben mindketten jócskán mar-

koltunk belőle. Anyánk már csak otthon vette észre a diósze-
meket, mire borzasztóan elszorodott.

– Honnan vettétek ezt a diót? – kérdezte.

– Taylor néni kosarából. – válaszoltuk.

– Kifizettétek?

– Nem. Nem gondoltuk, hogy ki kell fizetni. – vallottuk be.

Anyám azon nyomban bedugott minket az autóba, és visz-
szamentünk a piacra.’

347. A jellem (2)

Add a te szívedet az erkölcsi tanításra, és a te füleidet a bölcs beszédekre. Ne vond el a gyermektől a fenýítéket; ha megvered őt vesszővel, meg nem hal. Te vesszővel vered meg őt: és az ő életét a poklból ragadod ki. – Példabeszédek 23,12-14

‘Az út, vissza a piacra, akkor nagyon hosszúnak tűnt. Azu-
tán oda kellett járulnunk Taylor néni elé, és *bocsánatot* kellett
kérnünk, amiért nem voltunk becsületesek és fizetés nélkül el-
vittük a dióját. Ez *kemény lecke* volt, de jót tett nekem, és az
anyám szeretett annyira, hogy megadta nekem a lehetőséget,
hogy megtanuljam.

Nekünk is ilyen nagyon kell *szeretnünk* a gyerekeinket. *Le-
hetővé kell tennünk*, hogy néhány keményebb leckét is meg-
tanulhassanak az életből. Beléjük kell plántálnunk azokat az
értékeket, amelyek képessé teszik őket arra, hogy birtokolni
tudják az Istentől kapott lehetőségeiket. Tudatosan értessük
meg velük, hogy milyen *fontos* a személyes kapcsolatuk Jézus-
sal, a kapcsolataik másokkal, és a személyiségük fejlődése.

Arra buzdítalak, hogy ne várj még egy hetet arra, hogy be-
szélgess ezekről az értékekről a családdal. Kezdd azokkal,
amiket említettem, aztán adj hozzájuk újabbakat, hadd legyen
egy saját listátok.

Azután pedig kötelezzétek el magatokat, hogy a *legjobb
eredményekre* törekedtek, nem csak a munkahelyeteken vagy
az edzőteremben..., hanem a saját családi fészketekben. Hatá-
rozátok el, hogy a családotoknak a legeslegjobbat adjátok,
amit adhattok.

Ragadjátok meg a lehetőséget, amit Isten arra adott, hogy
hatással legyünk azokra, akik a legközelebb állnak hozzánk.
Hogy mikor mindenek elvégeztettek, a *családod* lehessen a
sikered egyik legnagyobb *fokmérője*!

348. A család értéke (1)

Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással... – 1János 1,7

A következőkben a Kikötő Ifjúságépítő Közhasznú Egyesület honlapjáról származó értékes gondolatok jönnek:

‘Mi, hívők nem hunyhatunk szemet afelett, hogy a család, mint *emberi közösség*, egyre inkább mást jelent manapság, mint ahogy azt Isten tervezte. Ha körülnézünk a világban, azt tapasztaljuk, hogy ha egyáltalán rászánják magukat a fiatalok, hogy házasságot kössenek, ennek gyakran *anyagi okai* vannak. A családok a *fennmaradást* elősegítő célból együtt élő emberek csoportját jelentik sok esetben. És ez nagyon messze áll az Úr csodálatos *tervétől*.

Mi is a család értéke, jelentősége Isten szemében? A Biblia szerint „minden Őáltala lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett”. (Ján. 1,3) Amit magunk körül látunk a természetben, a kapcsolatokban, mind arra hivatott felhívni a figyelmünket, milyen csodálatos is mindezek Alkotója. A *kapcsolatokról* nagyon sokat tanít bennünket az Ige.

A házasság is egy nagyon *áldott célból* adatott az embernek: hogy ne legyen egyedül, és hogy hozzá illő segítőtársra találjon a két fél egymásban. Ezzel szemben ma sajnos sok családban azt látjuk, hogy az emberek egymás *mellett* élnek, nem pedig *együtt*. Gyakran hiányzik az *együtt töltött idő*, egyre kevésbé ismerik egymást igazán mélyen a család egyes tagjai.

A kommunikáció szintje néhol már nem is nevezhető érintkezésnek: „Mi történt a munkahelyeden? Semmi. Milyen volt az iskola? Jó.” Ha valaki szeretne kitörni ebből, az bizony munkálkodást, odafigyelést igényel.

A probléma *megoldását* most is, mint mindig, Jézusban találjuk meg, aki *tökéletes válasz* volt az Atya részéről a bukott emberiség számára. Jézus mindenben az Atyát példázta: aki Őt látta, látta az Atyát. (Ján. 12,45) A Szent Szellem pedig azért küldetett, hogy *eszünkbe juttassa* mindazokat, amiket Jézus tanított, hogy Jézust dicsőítse. Azon túl, hogy az *életet* hozta el, Jézus minden egyes *szava* azért is adatott, hogy *tanítson bennünket* (Ján. 11,42)'

349. A család értéke (2)

... én azonban és az én házam népe az Urat szolgáljuk. – Józsué 24,15

‘Amikor Jézus, az Atya és a Szent Szellem kapcsolatára tekintünk, akkor a kapcsolat *tökéletes* megvalósulását látjuk magunk előtt. Az egymás iránt tanúsított szeretet, tisztelet és megbecsülés mind megnyilvánul a Szentháromság három személye között. És tudjuk, hogy amint Jézust küldte az Atya a világra, úgy küldött Ő is bennünket. Ez nem pusztán a szolgálatra való kiküldetésünket jelenti, hanem életünk minden területére igaz. „Nála nélkül semmi sem lett...” (Ján. 1,3) Még a kapcsolat is Őbenne, Istenben született meg. Ha Ő képes volt *tökéletes harmóniában* élni és szeretni, és ezt a szeretetet árasztotta ki ránk, akkor *mi* is képesek vagyunk erre!

Időnként elő kell vennünk azokat az Igéket, amik az emberekkel való *kapcsolatunkról* szólnak. Szükséges, hogy ezek is a szívünkbe legyenek írva.

„Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait.” (1Ján. 3,14) „Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.” (1Ján. 4,11) „Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az, mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát? Az a parancsolatunk is van tőle, hogy aki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is.” (1Ján. 4,20-21)

Az ember *közösségre* teremtett, *közösségre Istennel* és *embertársaival*. Ennek nem kizárólag emberi okai vannak. Amikor az isteni szeretetet éljük meg társainkkal, akkor a bennünk élő *Urat tiszteljük* meg ezzel. A *közösség lételemünk*, így vagyunk megalkotva. Nincs *beteljesedett* élet az Úrral való *kapcsolat* nélkül, de úgy sem, ha a körülöttünk lévő embertársainkkal nem ápoljuk azt a kapcsolatot, amit az Úr tervezett számunkra.

Egy Test vagyunk, közösen alkotjuk a Krisztus Testét. Meg kell lennie az egészséges áramlásnak a Testben, nem elszigetelt pontocskák kapcsolódnak egyenként a Fejhez. Ha a családi kapcsolatainkat hagyjuk leépülni, kicsúszik a talaj a lábunk alól, nincsen meg az a *háttér*, amire szükségünk van. Mi is az oka a családi problémáknak? Sok mindent lehetne említeni, a következőkben nézzünk egy-két jelentős tényezőt ezek közül!

350. A félelem

A szeretetben nincs félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. – 1János 4,18

‘Amikor a félelem helyet kap az életünkben, *kiszorítja* a szeretet cselekedeteit. Akár a pénz hiányától félünk, akár a kudarcától, vagy bármi mástól, ha ezek az *érzések* vezérlelnek bennünket, figyelmünk nem a megfelelő helyre összpontosul.

Amikor az *Úrra* tudjuk bízni magunkat, Őbenne *helye* lesz a szolgálatnak, a családnak, a munkának, mindennek. És ne feledjük: Ő azért jött, hogy *életünk* legyen, és *bővölködjünk* mindenben. (Ján. 10,10)

Ha ezt szeretnénk megtapasztalni, *Nála* kell keresni a megoldást, nem a saját erőnkéből, mert azzal sok mindent fel tudunk égetni magunk körül. Mindaddig, amíg úgy gondoljuk, helyénvaló, ha a munka napi 12 órát *elvesz* az életünkéből, az Úrtól, a családtól, és kitartásunkat ezen a területen gyakoroljuk, a lényeges területekről vonjuk el az energiánkat! *Egyensúlyra* kell törekednünk, mert az az *áldott* állapot és *igei* út.

„Mert amitől remegve remegtem, az jöve reám, és amitől rettegtem, az esék rajtam.” (Jób. 3,25) „Mert nem félelem szellemét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.” (2Tim. 1,7)

351. A fásultság, lustaság

Kívánsággal vágyakozik a rest (lusta), de hiába, a szorgalmas pedig bővölködik. – Példabeszédek 13,4

‘Ismerünk-e olyan embert a környezetünkben, aki nem tud *játszani*? Aki nem tud *örülni* a kisgyermek egyszerű örömeinek? Aki nem tud *elcsendesedni*, mert szüntelen fontos dolga van? Az ilyen ember folyvást fáradt, és ez nem egészséges állapot. Szülőként az én figyelmemet is sokszor felhívta az Úr arra, hányszor kell a gyerekeknek azt hallaniuk tőlem: most fontos dolog van, nem érek rá.

Mi a fontos dolog? A válasz egyszerű: mindig az, aminek éppen az *Úr* részéről helye van. Nem mindig a legnemesebb célú dolgoknak van ideje, nem mindig az emberi ésszerűség az ésszerű. Aki fáradt, aki nem tudja a családjában kipihenni magát, annak a családi nyugalom megterhelő tud lenni. Ezért inkább saját maga gyárt fontos elfoglaltságot magának, és általában nem ismeri fel, mi történik ilyenkor. Csak azt veszi észre, hogy házastársa boldogtalan, gyermekei távolinak tűnnek, és ő sem megelégedett, nem éri el azt az állapotot, amikor a fontos dolgok végére jut.

Mi a fontos? Az *Úr* a *szívünkön* keresztül megmutatja, mert a szíveket Ő vizsgálja, Ő tudja a rendelt időket, Ő képes

összevezetni a szálakat. Amikor fontos munka közben zavar a gyermekünk, lehet, hogy csak egy őszinte ölelésre lenne szüksége, de mi elküldjük, hogy befejezhessük a dolgunkat.

Mi a fontos? A *házastársunk*, a *gyermekaink* fontosak! Olyannyira, hogy Jézus testet öltött és meghalt értük. Senki ne értse félre, nem arra bátorítunk, hogy érzések szerint, összevissza éljük az életünket, ne legyen tekintélye a munkának. Egyszerűen arról van szó, hogy ne meneküljünk el az együtt töltött idő, a megpihenés, az egymásra való odafigyelés elől. Legyünk érzékenyek a Szellem vezetésére, mert mindennek megvan az ideje. Néha restségből nem ajándékozunk meg egymást, egy, az Úrtól való élménnyel, egy közös sétával, egy beszélgetéssel.'

352. A leterheltség

... mert elhordozhatatlan terhekkal terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjatokkal sem illetitek azokat a terheket. – Lukács 11,46

‘Ha az életünk véget nem érő rohanás, ha oly sok kötelezettségünk van, hogy úgy érezzük, nem bírjuk el, itt az ideje elgondolkodni: mi van ezek közül az Úrtól, és mit vettem én magamra. Hiszen Jézus terhe könnyű, és az Ő igája *gyönyörűség*. Az Úrban kötött házasság nem akadályozza, hanem *segíti* a szolgálatot, elhívásunk betöltését. És az Úrtól való szolgálat nem elszakít a családuktól, hanem *megerősíti* a családot az Úrnak való odaszánásban.

Arra vagyunk teremtve, hogy *szeretetet* adjunk és kapjunk, arra, hogy a Szeretetet – Istent – *szolgáljuk* egymás felé. Nem létezik olyan törvény, mely szerint ennek van egy magasabb rendű formája, amiből a családunk kiszorul. Hanem ebben is az *egyensúly* számít, amit csakis az Úr által tudunk megteremteni. Nem véletlenül int az Ige:

„Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenki-vel, de leginkább hitünk háza népével.” (Gal. 6,10) ”Mert ha valaki az ő tulajdon házáat nem tudja igazgatni, mi módon visel gondot az Isten Gyülekezetére?” (1Tim. 3,5)

Emberként nem csak *szellemünk* (közös istentisztelet) és *testünk* (étkezés, ruházkodás) igényeire kell közösen odafigyel-nünk, hanem a *lelkünkre* (érzelmeink) is. „Ne szóval szeres-sünk, se nyelvvél; hanem cselekedettel és valóságosan.” (1Ján. 3,18) A családunk az Úrtól való *érték* és *kincs*, így a családra is igaz, hogy az ördög megpróbálja meglopni. Hatalmas erő áll

azonban rendelkezésünkre, hogy ez ne sikerüljön: a Jézus nevében kapott hatalmunk, az Úrtól való bölcsesség és szellemi vezetés. Így meg tudjuk őrizni a ránk bízott drága kincset! Két Ige zárja ezt a gondolatot:

„Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek, mert jóllehet a szellem kész, de a test erőtlen.” (Mát. 26,41)
„Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut előletek.” (Jak. 4,7)

353. A családi élet (1)

És megismertettem ővelük a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen őbennük, amellyel engem szerettél, és én is őbennük legyek. – János 17,26

Kenneth Hagin tollából következnek szemelvények:

‘A szeretet törvényének kell irányítania a családi életünket és életünk minden más részét is. Olvassuk el, mit mondott Jézus János evangéliumában: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” (Ján. 13,34-35)

Jézusnak több mondanivalója is volt a szeretetről János evangéliumának 14. fejezetében: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.” (Ján. 14,15) „Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.” (Ján. 14,21) „Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.” (Ján. 14,23-24)

János evangéliumának 15. fejezetében ismét a szeretet törvényét hangsúlyozza Jézus: „Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az Ő szeretetében. Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem, és a ti örömetek beteljék. Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket.” (Ján. 15,10-12)

Jézus ezt nagyon egyszerűvé teszi a számunkra. Szeretnünk kell egymást, ahogy Ő szeretett minket! Senki nem képes

erre, csak az *újjászületett* emberek. Senki nem tudja ezt megtenni csak az, aki *új teremtés* a Krisztusban.’

354. A családi élet (2)

A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. – Róma 12,9

‘Aki nincs újjászületve, nem tud úgy szeretni, ahogy a Krisztus szeret. Ehhez Isten szeretetének kell bennünk élnie. A Róma 5,5 azt mondja: Isten szeretete *kitöltetett* a szívünkbe a Szent Szellem által. Az újjászületett ember ezért képes úgy szeretni, ahogy a Krisztus szeret!

„És járjatok szeretetben, *miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta önmagát* miérettünk ajándékul, áldozatul, és jó illatul az Istennek [édes illatú zamatul – KJV].” (Ef. 5,2) Egy másik fordítás azt mondja: „Ajándékul és áldozatul Istennek, és édes illatul.”

Jézus *önmagát adta* miérettünk ajándékul, áldozatul és édes illatul Istennek. Az irántunk való hatalmas szeretete által tudjuk egymást szeretni.

Mindezek az Igék arra intenek minket, hogy szeretetben járjunk, és *megvalósítsuk* a szeretet törvényét a családi életünkben és a házasságunkban. Isteni fajta szeretetben kellene járnunk az életünk minden területén.

A férjnek oda kellene adnia magát a feleségéért, ahogy a Krisztus is odaadta magát a Gyülekezetért. És a feleségnek oda kellene adnia magát a férjéért, ahogy a Gyülekezet is odaadta magát Krisztusnak. Igazából ez a szeretetben járás – a szeretet útján való járás – és az Úr parancsolatainak megtartása.

Ahogy a férj és a feleség odaadják magukat egymásért, a *házasság oltárára* helyeztetnek. És a kettő eggyé lesz, mindketten a *másikért élnek* és azért, hogy a másik számára mind nagyobb áldássá legyenek.’

355. Az otthon légköre (1)

És kérve kértünk, hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat, aki az Ő királyságába és dicsőségébe hívott el titeket. – 1Thessalonika 2,12

‘Az Efézus 5,22-23 azt mondja: „Ti asszonyok, vessétek alá magatokat a saját férjeteknek, miként az Úrnak. Mert a férj a feje a feleségnek, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek.” A férjnek el kell foglalnia a helyét a feleség *fejeként* a Krisztusban, mint ahogy a Krisztus is feje az

Egyháznak. A feleségnek pedig *segítőtársként* kell elfoglalnia a helyét, ahogy azt Isten eltervezte az Édenkertben. A feleség vállára veszi az otthon felelősségét. Ő az otthon királynője.

Ezeket a verseket az emberek néha nagyon törvénykező módon veszik. Megragadják a törvény betűjét, de a szellemét eltévesztik. Úgy vélik: a férjnek az otthon diktátorának kell lennie, uralkodnia kell a feleségén, és neki kell megmondania, mit tegyen. Az Efézus 5,22 más fordítása ezt mondja: „Feleségek, járjatok szeretetben a férjetekekkel, ahogy Krisztus is az irántatok való szeretetben járt.” Nem érthetőbb ez így? A férj a feleség *szeretet-feje*, ahogy a Krisztus is szeretet-feje az Egyháznak. Mint ahogy az Egyház is a Krisztus alá van vetve, úgy a feleség is alá van vetve a férjének mindenben.

A családok életében minden fejfájás, minden könny, minden szenvedés az *önzés* kútjából fakad. De ha a feleség is, a férj is *átadják magukat* az isteni fajta szeretet uralmának, valójában Istennek adják át magukat, Aki a szeretet. És Isten *szere-tettel tölti be* az otthont.

A János evangéliumában Jézus azt mondta: Ha megtartjátok az én parancsolatomat, hogy egymást szeretitek, az én Atyám és én jövünk, és bennetek lakozást veszünk. (Ján. 14,23. 15,10-12) Ezért, az otthonodba betérőknek *érezkelniük* kell Isten jelenlétét.

Soha senkinek nem vágtam vissza egyetlen szóval sem; kedves maradtam, és szeretetben jártam mindenkivel. Az otthonunkat az Úr dicsősége töltötte be. (2Móz. 40,34)

356. Az otthon légré (2)

Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében. – Kolosse 1,10

‘Isten úgy vezetett, hogy az üdvösség felől soha egyetlen szót se szólnak a rokonaimnak. Soha nem hívtam őket, hogy jöjjenek, és hallgassanak prédikálni, vagy arra sem buzdítottam, hogy a gyülekezetbe menjenek. De neked magadnak kell megbizonyosodnod arról, hogy a saját családban mi a *célravezető*, mivel minden helyzet más. A magam részéről mindig is hittem, hogy a legnagyobb bizonyágtétel a *cselekedeteink*.

Tudtam, hogy amikor a rokonaim *meglátnak* bennem valami valóságosat, mind akarják majd ugyanazt. És mi lett? Mindannyian *követtek* engem!

Ez azonban nem azt jelenti, hogy nem kell szóban *tanúbizonyságot* tennünk, de úgy gondolom, *bölcsnek* kell lennünk ebben. Sokan állandóan csak papolnak, és közben nem élnek helyesen. Van egy régi kínai közmondás, ami így szól: Olyan hangosan beszélnek a cselekedeteid, hogy nem hallom, amit mondasz.

A nénikém azt mondta: – Engem soha nem fogsz látni abban a teljesevangéliumi gyülekezetben.

De telt-múlt az idő, és tizenegy év leforgása után mégis azt mondta az édesanyámnak:

„Tudod, kell lennie valaminek abban a Szent Szellem kezestségben és a nyelveken szólásban. Figyelem évek óta, hogy Kenneth gyerekei *soha nem betegek*.”

A gyerekek egyszer-kétszer gyengélkedtek ugyan, de rövid időn belül mindig győzelmet arattunk a tünetek felett. A rokonaim és más hívő emberek is betegeskedtek, mert nem tanulták meg, hogyan járjanak annak a *teljességében*, amit Isten tartogatott a számukra.

Tizenegy évig a nénikém soha nem látogatott meg minket. De mire a területi szolgálatba léptem, mégiscsak eljött. Látogatása után azt mondta édesanyámnak:

„Tudod, olyan benyomásom volt, mintha a *mennyországban* jártam volna. Éreztem Isten *jelenlétét*. Igaz, azt mondtam, hogy soha nem mennék el abba a teljesevangéliumi gyülekezetbe, de most el fogok menni.”

És eljött. Ha egy helyen *Isten lakozik*, ott az ember képes megérezni az Ő jelenlétét. A János 14,23 azt mondja: „...ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.” Az Atyaisten és Jézus jönnek, és lakozást vesznek benned. Veled fognak élni! Ha a férj is, meg a feleség is átadja magát a szeretet uralmának, *Isten szeretete* tölti be az otthonukat.’

357. A szavak ereje

Van olyan, aki beszél hasonlókat a törsvírásokhoz; de a bölcseknek nyelve orvosság. – Példabeszédek 12,18

‘Az otthon *légkörét* a szavak teremtik meg. A szavak jóval azután is a légkörben időznek, amikor az emberek már eltávoztak. Egyszer a feleségemmel úton voltunk, hogy elkezdjünk egy alkalom-sorozatot. A feleségem egyszer csak azt mondta:

– Be kellene néznünk XY pásztorékhoz, ahol a múlt évben szolgáltunk.

Én nem voltam biztos a dologban: – Nem is tudom. Sietünk.

Estére volt egy alkalmunk, és már délutánra járt. De mégis lekanyarodtunk az autópályáról. Ráhajtottunk a kocsni feljáróra, és nem láttunk egy kocsit se. A garázs zárva volt. Azt mondtam: – Nem hiszem, hogy itthon vannak. De mindenesetre becsöngetek.

Amikor harmadszor csengettem, végre hallottam valakit jönni. Vártam, majd a pásztor kinyitotta az ajtót. Ledőltek egy kicsit a feleségével, hogy szundikáljanak. Mikor meglátott minket, rögtön azt mondtam: – Nem akarunk zavarni.

– Pihentünk. Gyertek csak be, a feleségem biztosan látni akar benneteket.

Leültünk hát a nappaliban, míg ő szólt a feleségének. Anélkül, hogy egyikünk is mondott volna bármit, mindketten érzékeltük, hogy *éles szavak* hangzottak el a házban. Egyszerre vetjük észre. Érzékelhető volt a légkörben.

Ahogy *érezni* tudod Isten jelenlétét, ugyanúgy képes vagy mást is érezni. Később megtudtuk, hogy tényleg olyan komoly *nézeteltérésük* volt, hogy majdnem ráment a házasságuk. De hála érte Istennek, helyreigazították a dolgot.

Sem a férj, sem a feleség nem adta át magát addig a *szereket uralmának*. Ha a szeretet szavait szólták volna, az otthonukban a szeretet légköre lett volna, nem pedig feszültség. Ha ezt megtanulnák az emberek, nem lennének gondjaik! Ha szeretet van a szülők szavaiban, akkor a *gyerekeik élete* ezeknek a szeretet-szavaknak megfelelő gyümölcsöket terem.'

358. Szeretet, szeretet, szeretet (1)

... hallottuk a ti hiteteket a Krisztus Jézusban, és a szeretetet, amellyel minden szentekhez vagytok. – Kolosse 1,4

A következő három rész Jim Sanders könyvéből származik:

‘A Biblia egy magasabb rendű szeretet fontosságára hívja fel a figyelmünket. Ha szeretnénk ezt a családi életünkben is kamatoztatni, akkor mélyedjünk el ennek a tanulmányozásában. Elsőként tekintsük Jézus szavait: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” (Ján. 13,34-35) Majd másutt: „... Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.” (Mát. 19,19)

Az Ige arra tanít, hogy úgy szeressük a másikat, mint saját magunkat. Csak azt tegyük a másikkal, amit szeretnénk, hogy velünk tegyenek. Csak olyan dolgokat mondjunk másokról,

amit szeretnénk, hogy rólunk is mondjanak. Amikor lehetőségünk van, hogy segítsünk másokon, tegyük meg, hogy a szükséges időben nekünk is eljöjjön a segítség. Osszuk meg a szívünkben lévő szeretetet, mert a szeretet csak *megosztva* tud hatalmasra növekedni.

A Biblia a szeretet törvényét *királyi törvénynek* nevezi, mert ha a szeretet törvényét megtartjuk, akkor az Ószövetség minden törvényét beteljesítjük. Nem fogunk lopni a máséból, mert szeretet van a szívünkben. Nem fogunk hazudni másnak, mert szeretet van a szívünkben. A szeretetnek tehát nincs szüksége a többi törvényre, mert a szeretet törvénye *betölti az összes* törvényt.

„...Ha ellenben betöltitek a királyi törvényt az Írás szerint: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat, jól cselekszettek.” (Jak. 2,8) „Bosszúálló ne légy, és haragot ne tarts a te néped fiai ellen, hanem szeressed felebarátodat, mint magadat. Én vagyok az Úr.” (3Móz. 19,18)

Isten a szívünkbe adta az *Ő szeretetét*, hogy képesek legyünk úgy szeretni, ahogy *Ő* szeret. Az *Ő szeretete isteni fajta* szeretet, nem hasonlítható az eredeti emberi szeretethez, mert az *önző*, mindig csak a magáét keresi. Amikor újjászülettünk, új, szellemi emberré váltunk, Isten életéből és természetéből részesült a bensőnk.

Isten *magá a szeretet*, tele kegyelemmel és irgalommal. *Ő jóságos és igazságos*. *Ő* mindaz, amit Isten Igéje mond Róla nekünk. Ugyanezek a képességek és *tulajdonságok* vannak meg a *bensőnkben* – az újjáteremtett szellemünkben. Ezért az Atya joggal várja el tőlünk, hogy úgy szeressünk, ahogy *Ő*, hiszen kiöntötte az *Ő szerelmét* a szívünkbe. (Róm. 5,5)

359. Szeretet, szeretet, szeretet (2)

Mi azonban, akik nappaliak [a Gyülekezet] vagyunk, legyünk éberek, felöltözzén a hitnek és szeretetnek mellvasába. – 1Thessalonika 5,8

‘Az Atya csak olyat kíván tőlünk, amiről tudja, hogy *képesek* vagyunk megtenni, illetve *Ő* gondoskodott róla, hogy mindenre képesek legyünk a Krisztusban, aki *megerősít* minket. „Mindenne van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” (Fil. 4,13)

Lehet, túl sokszor hallgattunk az ördögre, másokra, vagy a saját fejünk után mentünk, előítéletekkel éltünk emberekkel és dolgokkal kapcsolatban, és elutasítottuk a gondolkodásunk legkisebb mértékű módosítását is. Itt az ideje, hogy elhatározz-

zuk, ezentúl szeretetben járunk, nem gondolkodunk vallási és felekezeti különbségekben.

Itt az idő, hogy végre szeretetben járjunk azokkal, akik ugyanazt a Jézus Krisztust hiszik, hiszen a mennyországban is együtt leszünk mindannyian, mint az Atya szeretett gyermekei! Nem csak a hívők teljes gyülekezeti Testével kell szeretetben járnunk, hanem azokkal is, akik még nem fogadták el Jézust életük Urának.

A szeretetben járáshoz néha természetfeletti hit szükséges, és előfordul, hogy olyan nehezünkre esik szeretetben járni és megbocsátani, hogy csak az Úr *megecséssítése* által vagyunk képesek rá. Ahhoz, hogy megértsük, hogyan működik az isteni szeretet, nézzük meg az Igét:

„Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok. És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi hasznom abból. A szeretet hosszútűró, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem cselekszik értelesen, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal; Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövendőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik. Mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás: De mikor eljő a teljesség, a rész szerint valók eltöröltetnek. Mikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: minekutána pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek majd, ahogy Isten ismer engem. Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.” (1Kor. 13,1-13)

360. Szeretet, szeretet, szeretet (3)

*Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, ti-
érettetek, ahogy ez méltó is, mivel felettébb megnövekedett a
ti hitetek, és mindnyájatokban bővülködik az egymás iránt
való szeretet. – 2Thessalonika 1,3*

‘Meglátod például, amikor valaki rosszat tett neked, a fejed-
ben (az elmédben) létrejött válaszreakció és az, amit a szíved (a
szellemed, a belső ember) mond neked, teljesen különböző lesz.
Egyedül rajtad múlik, hogy a fejed után mélység, vagy a szíved, azaz
a szellemed hangját követed. A szellemed mindig meg fogja
mondani neked, hogy mit kell tenned – és az, amit tanácsol,
összhangban lesz Isten Igéjével. „Hanem a szívnek elrejtett em-
bere, a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen
becses az Isten előtt.” (1Pét. 3,4)

A szeretet mindig, egészen a halálig megbocsátó. „Jézus
pedig monda: Atyám! Bocsásd meg nekik; mert nem tudják, mit
cselekszenek. Elosztván pedig az Ő ruháit, vetének rájuk sor-
sot.” (Luk. 23,34) „Megkövezék azért Istvánt, ki imádkozik, és
ezt mondja vala: Uram Jézus, vedd magadhoz az én szelleme-
met! Térdre esvén pedig, nagy fennszóval kiálta: Uram, ne tulaj-
donítsd nekik e bűnt! És ezt mondván, elaluvék.” (Csel. 7,59-60)

Ha megbántanak, megsértenek, igazságtalanul bánnak ve-
led, hazugságokat terjesztenek rólad a hátad mögött, mielőtt
másokat okolnál, vizsgálj meg magad, hogy te szeretetben tud-
tál-e maradni annak ellenére, amit tettek veled vagy ellened.

A szeretetben járás *felsőfoka* azt jelenti, hogy még *mielőtt*
bocsánatot kérnének tőled, már *elengeded* a sérelmeidet a szí-
vedtől; amit tettek, nem számítod be nekik, hanem az Atyához
fordulsz és kéred a *bűnbocsánatukat* – ahogy azt Jézus és Ist-
ván is tette.

Ha így, szeretetben jársz, nemcsak a másiknak, hanem
saját magadnak is a *legjobbat* teszed, mivel a szívedet *nem
terheli* a harag, a sértődöttség és meg nem bocsátás mérge. He-
lyette Isten szeretetével és békességével lesz teljes a szíved. Kö-
szönd meg Jézusnak, hogy arra is megtanít az Igében, hogyan
kell megbocsátani.

Ne feledd, az Ő szeretete van a *szívedben*, így semmi nem
akadályozhat meg abban, hogy ez a végtelen isteni szeretet *ural-
ja* az életedet. Erről fogják megismerni, hogy Jézus Krisztus ta-
nítványa vagy. (Ján. 13,35)'

361. Isteni természet (1)

... [az Úr] igen nagy és becses áldásokkal ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világban. – 2Péter 1,4

Az alábbi két rész Joyce Meyer gondolatait tükrözi:

‘Szeretetet adni és szeretve lenni – ez az, amiért érdemes élni. Sokan átmennek olyan időszakokon, amikor úgy érzik, nem szeretik őket. Ilyenkor könnyen hajlanak a negatív gondolatok táplálására, és ha ezt tartósan megengedik maguknak, végül boldogtalansághoz és depresszióhoz vezethet.

A szeretet az élet energiája. Ez motiválja az embert, hogy reggel felkeljen, és a dolga után lásson. A szeretet ad célt és értelmet az életnek. Bármerre nézzünk is, azt látjuk, hogy az emberek a szeretetet keresik – de gyakran rossz helyen. Isten „a” szeretet, és mindaddig nem lelik meg azt, amit keresnek, amíg meg nem találják Őt.

Az emberek különféleképpen keresik a beteljesedést az életükben. Ezek az *útkeresések* kezdetben jónak tűnhetnek, de végül, a sikertelenség után csalódást keltenek, üresnek bizonyulnak. Az egyetlen módja, hogy kétségbeesett keresésünkben megtaláljuk az igazi beteljesedést, a szeretetben járás, kifejezni a szeretetet cselekedetekben, mások iránt.

Sokat hallani arról, milyen fontos *egymást* – családunk tagjait és a környezetünkben élőket – szeretnünk. Az út elején megeshet, hogy minél inkább próbálunk szeretetben járni, annál kevésbé megy. Jó esetben rájövünk, hogy azért nem tudunk másokat szeretni, mert még nem fogadtuk el Isten felénk irányuló szeretetét. Az értelmünkkel tudhatjuk, hogy a Biblia azt mondja, Isten szeret, de a szívünkben mégsem érezzük át a szeretetét.

Nem mindenki érti, Isten hogyan szerethet olyan tökéletlen embereket, amilyenek mi magunk vagyunk. A válasz kézenfekvő. Isten azért szeret, mert *szeretni akar* bennünket. Tetszik neki, ha szerethet. Isten azért szeret, mert az a *természete*, hogy szeressen, és Ő mindig is szeretni fog minket. Azt nem mindig szereti amit teszünk, de a teremtményeit egyfolytában szereti.’

362. Isteni természet (2)

Ti vagytok a földnek sója; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltáposszák az emberek. – Máté 5,13

‘Isten szeretete *feltétel nélküli!* Valójában nem is tudnánk elrejtőzni a szeretete elől. Isten szeretete az a *természetfeletti erő*, mely megbocsátja bűneinket, meggyógyítja érzelmi sérüléseinket, és helyreállítja összetört szívünket. Csak idő kérdése, hogy megértsük: Isten *mélységesen szeret*, nem azért, amit érte teszünk, hanem egyszerűen azért, akik vagyunk: az Ő szeretetei. Az Alkotó ugyanis gyönyörködik a mesterművében!

Miután kezdjük *elfogadni* Isten csodálatos, feltétel nélküli szeretetét, akkor tudjuk *viszonszeretni* Őt. Így sokkal szabadabban leszünk arra, hogy *kiáraszuk* mások felé is a szeretetet. Ha Isten véget nem érő szeretete van bennünk, tovább tudjuk adni másoknak anélkül, hogy félnénk attól, egyszer majd elfogy.

A világon mindenki vágyik rá, hogy szeressék és elfogadják. Ezt a szükségét egyedül Isten szeretete képes kielégíteni. Az isteni szeretet egy csodálatos, *ingyenes ajándék* számunkra. Miután az Ő szeretete kitöltetett a szívünkbe, engednünk kell, hogy rajtunk átfolyva mások felé kiáradjon. És hozzánk legközelebb a családtagjaink állnak.

Az égi szeretettel felruházva úgy tekintünk magunkra, mint egy *áldással teli* cserépedényre, vagy egy üzemanyagtartályra. Akarjunk olyan emberek lenni, akik Isten szeretetét képesek kiárasztani a körülötte levő emberek életére. Rá fogunk jönni, hogy *boldogsággal* tölt el bennünket, amikor úgy döntünk, hogy másokat boldoggá teszünk.

A Biblia a keresztényeket a *föld sójának* nevezi. Elvárja tőlünk, hogy a körülöttünk élők életét *megfűszerezzük*. Az egész élet íztelen lenne szeretet nélkül. A szeretet a só, az életerő. A szeretet az, amiért érdemes élnünk és folyamatosan munkálkodnunk.

Minden napunk izgalmas lehet, ha Isten titkos-ügynökeiként figyelünk arra, mikor tudunk a körülöttünk élők életébe egy kis sót, fűszert csempészni. És tudjuk, hogy mivel minket Isten mélységesen szeret, soha nem fogy el a szeretetünk, nem számít, mennyit adunk tovább belőle.’

363. Két fajta szeretet

Mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet. – 1János 4,7-8

Minden emberi lénynek természetes *igénye* a szeretetet, különösen ebben a rohanó világban. Az emberek örülnek, ha

szerethetnek valakit, és kedvelik, ha őket is szeretik. Kétféle szeretetről beszél a Biblia, ezek:

- a *természetes emberi szeretet*, amely bármikor átszaphat gyűlöletbe (Tit. 3,3),
- az *isteni fajta szeretetet* (görögül agapé), amely mindig győzelemre visz (1Ján. 5,4).

Az isteni fajta szeretet mindig a másik érdekeit tartja szem előtt, mindig adni akar, mégpedig a legjobbat, a hibátlant, sértetlent, tisztát. Elsőként a legközelebbi családtagjainkon gyakorolhatjuk a szeretetünket.

A Biblia azt tanítja, hogy „az Isten szeretet” (1Ján. 4,8; 4,16), következésképpen a Fia, Jézus egy szeretet-gyermek. Isten elküldte Jézust a földre, hogy megváltsa és *visszavezesse* az embert az Atyjához. Akinek a szívében Jézus vett *lakozást*, az egyúttal az agapé szeretetet is magában hordozza, amelynek jellemzői: „szeretetet, öröm, békesség, béketúrás, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség”. (Gal. 5,22)

A szeretet az ember *lételeme*. A gyerekek testi-lelki növekedésének, egészségének legfőbb biztosítója a szülők szeretete. Születésünktől fogva keressük a tökéletes szeretetet, és ha jó helyen *keressük*, nem is csal meg bennünket a reménységünk.

De előbb fel kell ismernünk, hogy az emberi szeretet soha nem elégítheti ki a szívünk szomjúságát. Sem az a szeretet, amire mi képesek vagyunk, sem az, amit a másiktól kaphatunk. Az ember Isten szeretete nélkül elveszett. A Messiás hozta el nekünk két évezrede azt a *magasabb rendű* szeretetet, amely egy magában képes megelégtíteni az ember szívét.

Mert van *tökéletes* szeretet a földön! Hol található? Isten minden *újjászületett* gyermekének a szívében. Honnan tudjuk ezt? Mert Isten mondja, hogy aki az *Ő gyermekévé* lett, annak a szívébe kitöltetik az *Ő szeretete*. Azt is mondja a Biblia Igéje, hogy a Krisztus által Isten a saját *természetéből* részesített minket, *Ő pedig a szeretet*. (2Pét. 1,3-4; 1Ján. 4,8)

A szívéd mélyének üressége az Úr számára van fenntartva. Szeretnéd megismerni, hogyan lehet hozzájutni ehhez a magasabb rendű szeretethez? Nem adhatod másnak azt, ami neked sincs!

364. Megszerezni és birtokolni

Buzgón törekedjétek megszerezni (ezt) a szeretetet – tegyétek célotokká, mindenek előtt ezt keressétek... – 1Korinthus 14,1 (Bővített bibliafordítás)

A Bibliából tudjuk, hogy Isten maga a *szeretet* (görögül: *agapé*), tele kegyelemmel és irgalommal (1Ján. 4,16). Ebből következik az, hogy az Ő Fia, Jézus Krisztus is a *szeretet* megtestesítőjeként járt a földön (2Kor. 1,19). Aki tehát befogadja Jézust a szívébe, az az Atya szeretet-természetét kapja meg. (Ján. 13,20)

Már csak az a kérdés, hogy hogyan lehet megszerezni az *agapé*-t, azaz isteni fajta szeretetet? A válasz egyszerű: az ember szellemének (belső emberének) újjá kell születnie Isten Szellemétől. Pál apostol azt tanítja, hogy nem elég Istenben hinni, hanem hangosan meg is kell vallani előtte a Krisztusba vetett hitünket. Hinnünk kell a szívében azt, hogy Jézus él!

Olyan sok ajándék közül választhatnék, amit adhatnék neked, de úgy döntöttem, emlékeztetlek arra az *ajándékra*, amit Isten adott neked: az egyszülött Fiát, Jézust! Fogadd el Tőle ezt az ajándékot úgy, hogy elmondod hangosan ezt az imát (Róm. 10,9-10):

Teremtő Istenem, Eléd állok, és fennhangon imádkozom: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia! Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért! Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, hogy én igaz szívvel állhassak Eléd! Kérlek, Jézus, költözz a szívembe és teremts újjá engem! Jézus, elfogadlak, mint személyes Uramat, Megváltómat és Gyógyítómat! Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus az örök életemet! Kérlek, segíts abban, hogy szeretni tudjalak Téged és másokat! Ámen!

Ha *hittel* és *hangosan* elmondtad, akkor üdvösséget nyertél Isten kegyelméből. (Ef. 2,8-9) Úrrá tetted Őt az életed felett! A szellemi *újjászületéskor* részesülünk Isten természetéből, örök életéből és szeretetéből. Isten szeretete ekkor *plántálódik* a szívébe, ezért joggal állíthatjuk: „az Istennek szerelme kitöltött a mi szívébe a Szent Szellem által...” (Róm. 5,5) Ennél fogva leszünk képesek mi is úgy szeretni, mint maga Isten! A szeretetben növekedni szükséges.

A szívében levő isteni szeretet-magot úgy növelhetjük, hogy tápláljuk azt Isten Igéjével, illetve a gyakorlatban alkalmazva szeretetben járunk másokkal. Az *agapé* egy gyümölcs, márpedig a termés képes *növekedni*. Hagyd, hogy a szívedben levő szeretet kiáradjon mások felé! Csak azt tedd másokkal, amit szeretnél, hogy ők tegyenek veled. Csak olyan dolgokat mondj

másokról, amit szeretnéd, hogy rólad is mondjanak. Vess szeretetet, és szeretetet fogsz aratni!

365. A tökéletes szeretet

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. – János 3,16

Karácsonykor a mélyen hívő keresztény családok a Megváltó születését ünneplik. A megígért Fiút, a próféták által kijelentett Csemetét, a Vesszőszálat Isai törzsökéből, aki megváltja Isten népét a rabságból, és kiterjeszti az üdvösséget a nemzetekre (pogányokra). A Krisztusban nem hívő emberek csupán a karácsonyfa és a szeretet ünnepeként tartják számon.

Jézus új életformát kínál mindazok számára, akik életük Urává teszik Őt. Tanításai által új életet, új reményt, új életcélt kapsz. Jézus Krisztus az emberiség megváltója. Jézus ma is él, s az életed része akar lenni, hogy teljes és boldog családi életet élj. Krisztus érted született meg, majd helyetted halt meg a kereszten, hogy kifizesse a megváltásod árát!

Attól a pillanattól kezdve, amikor valaki választ ad Isten hívó szavára, és befogadja a szívébe Jézust, az Ő *gyermekévé* válik, s a *menny állampolgáraként* az Atya családjához tartozik. Ezzel megtörténik az ember szívében (szellemében) is az újjászületés, és ez a legnagyobb csoda, ami az életben valaha is történhet. Az Atya *újjáteremt* az ember szellemét, s az Ő szeretetét, békességét és *tulajdonságait* helyezi a bűnös szívébe. A *szeretet* a Krisztusban újjászületett emberi szellem (szív) első gyümölcse, amit a Biblia említ. (Gal. 5,22)

Amennyiben már újjászülettél, akkor Isten a te *mennyei Atyád*, Ő minden lépésedet szerető figyelemmel kíséri. *Vezetni* szeretne mindenben – a párválasztásban, a családalapításban, a házasságban, a gyermeknevelésben –, hogy az életed minden lépésére áldás szálljon. A te örököd az Ő öröme is, gyönyörködik, és kedvét leli benned, mert *szeret téged!*

Szeretete és *gondoskodó figyelme* hasonlóképpen kiterjed minden szükséged betöltésére, amiként a szülő törődik a gyermekével. Úgy fog gondoskodni rólad, ahogy azt az Igében mondja, neked csak meg kell tanulni elfogadni a hited által az áldásokat: a szent gyógyulást, a bővülködést – hogy csak a két leglényegesebbet említsük.

Az *áldások* ugyan nem hullanak maguktól az ölünkbe, de megtanulhatjuk, hogyan lehet azokat a hitünkkel *elvenni* és

birtokolni. Ismerd meg a mennyei Atyádat az Ő Szaván, a Biblia Igéjén keresztül. Törekedj a Szentírás megismerésére és megértésére, mert az kimeríthetetlen *kincses tárház* mindannyiunk számára. Az Ige minden helyzetet képes uralni!

366. Növekedni a szeretetben

Hanem az igazságot szólván szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban. – Efézus 4,15

A családnak a szó szoros értelmében éltető eleme a *szere-tetteljes légkör*. A házassági szövetségnek Istentől rendelt célja a szeretetben való *beteljesedés*. Az isteni fajta szeretetet *mun-kába* lehet állítani a házasságban, a családban is. A Biblia tanítása szerint a hit csakis a szeretet által képes munkálkodni.

A magok felnövekedve termést hoznak. Az emberi szellem gyümölcsei: *szeretet*, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jó-ság, hűség, szelídség, mértékletesség. (Gal. 5,22) A szeretet a szellem első *gyümölcse*. A keresztények szívébe már *kiöntetett* Isten szeretete. Csak azt kell megtanulni, hogyan *merítsünk* ebből a szeretetből. Isten szeretete bennünk van, de rajtunk áll, hogy *működésbe* hozzuk-e. Meg kell tanulnunk, hogyan fej-lesszük Isten szeretetét, és mit tehetünk, hogy növekedjen, to-vábbá *gyümölcsözővé*, teljessé váljon bennünk.

Az emberek arról ismerik fel a keresztényeket, hogy *kimu-tatják* Isten bennük levő szeretetét. Mivel az isteni fajta szere-tet bennünk van, *képesek* vagyunk úgy szeretni, ahogy Isten szeret. Isten szeretete megold minden felmerülő problémát. Ha az „*agapé szeretetben*” járunk, minden helyzetből sikeresen fogunk kijönni.

Ha a Bibliára hallgatunk, és *legfőbb célunknak* Isten szerete-tét tűzzük magunk elé, illetve a bensőnkben engedjük *felnöveked-ni* Isten szeretetét, életünk minden területén boldogulni fogunk. Láthatjuk, milyen nagy előnye van a keresztényeknek a nem hí-vőkkel szemben! Az emberi szeretet ingatag, nem lehet tehát sikeres az, aki a természetes emberi szeretet szerint éli az életét.

Az emberi *önzés* tesz tönkre mindent körülöttünk! Az iste-ni fajta szeretet viszont sohasem vall kudarcot, mert ez a szere-tet *önzetlen*, mindig a másik érdekeit teszi első helyre. Mindig arra gondolj, ami a másiknak jó, ne arra, ami neked! Mindig az motiváljon, mit tudsz adni, ne az, hogy mit kaphatsz.

Néhány családban nem élük az *agapét*, csak idő kérdése, mikor üti fel a fejét náluk egy-egy probléma. Gyakran nézünk tükörbe, hogy ellenőrizzük, vagy kiigazítsuk ruházatunkat,

frizuránkat. A keresztyények rendelkezésére áll egy *szeretettükör*, ami nem más, mint Isten Igéje. Gyakran bele kellene néznünk, hogy megvizsgáljuk az életünk gyümölcsseit, és szükség esetén kiigazítsuk magunkat!

367. Gyógyulni a szeretetben

Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne. – 1János 4,16

A Biblia kitér életünk minden mozzanatára, a családi életre is. Isten szeretete az élet minden területén működik, soha nem vall kudarcot. Ha Isten szeretetét *munkára* fogjuk az életünkben, mi magunk sem vallhatunk kudarcot soha. Teljesen megváltozna az egész életünk, ha megtanulnánk *szeretetben járni*, és ha megengednénk, hogy ez az isteni szeretet vezessen minket. Megoldaná minden problémánkat.

Ha a keresztyények elkezdenének szeretetben járni, minden *betegség* eltűnne az életükből! Nem hívők is felismerték már, hogy a harag, a gyűlölet, a meg nem bocsátás milyen káros hatással van az egészségre. Ahogy a testünkön keletkezett sebeket gondosan ápoljuk, ugyanúgy kell nagy figyelmet fordítani a lelki sebek kezelésére is. Márpedig a *lelki sebekre* szintén a legjobb gyógyír a szeretet.

Hagin tiszteletes ezt így fejt ki: „Meg vagyok győződve róla, hogy ha egyszer Krisztus Teste valóban elkezd az isteni fajta szeretetben járni, minden betegség el fog tűnni közülünk.

Az Istenben nem hívő világ embere is megértette már, milyen káros hatással lehet a gyűlölet és a harag az ember egészségére. Néhány évvel ezelőtt egy orvos nyilatkozatát olvastam erről. Ezt a döbbenetes kijelentést tette: »Valójában a szeretet a leghatalmasabb gyógyító erő, ami csak létezik.« Mondott még valami nagyon érdekeset: »A régi idők orvosa többet nyújtott, mint egyszerű kezelést. Otthonukban látogatta meg a betegeket, láthatta, milyen légkörben élik napjaikat. Sokszor ráláttak arra, mi okozta az emberek betegségét!«

Amikor az emberek olyan légkörben élnek, ahol nincs szeretet és egymás iránti megértés, könnyű rájönni, miért is betegednek meg. Ez az orvos azonban csupán az *emberi* szeretetről beszélt. Ha a természetes emberi szeretetben járás ilyen hatalmas gyógyító erőt képvisel, képzeljük el, milyen gyógyító erő szabadulna fel, ha *Isten szeretetében* járnánk! Ha szabadon akarsz élni a betegségekől, gyakorolnod kell az ellenségeid iránti szeretetet! (Mát. 5,44)»

Jézus új parancsolatot adott, amit *királyi törvénynek* nevez a Biblia: feltétel nélkül szeressük egymást. (Ján. 13,34) Csak azt mondd és tedd a másikkal, amit szeretnél, hogy veled is tegyenek. Oszd meg a szívedben levő szeretetet, mert a szeretet csak így tud növekedni. Az Atya elvárja, hogy úgy szeressünk, ahogy Ő, mert képessé tett rá bennünket!

368. A szeretet ad!

Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő [Jézus] az életét adta érettünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket [mások szolgálatára élni] a mi atyánkfiaiért. – 1János 3,16

A természetes emberi szeretettel születésünk óta rendelkezünk. Az agapé szeretet Jézus Krisztusnak, a szeretet Fiának elfogadásával kerül a szeretet a teremtményeinek a szívébe. Az emberi természet önző, ezért ingatag, egy csapásra átcsaphat gyűlöletbe. Olyan, mint a tortabevonat, amit a napsugarak pillanatok alatt leolvasztanak.

Ezzel szemben az *agapé* soha nem vall kudarcot, s mindig győzelemre visz! Nagyobb a hitnél, de nélküle a hit sem működik. Pontosabban a hit csak olyan mértékben tud működni, amilyen mértékben a szeretet útján járunk. A testünk állapota is sokszor a szeretetben járásunk fokmérője. A világban élők arról ismerik fel a keresztyéneket, hogy *kimutatják és kiárasztják* a bennük levő isteni fajta szeretetet.

Isten legfőbb jellemvonása az *adás*. (Róm. 8,32; Gal. 2,20) A család egységéhez és örömteli életéhez a kulcs szintén az *adás*. Az isteni fajta szeretet közösségben képes tartani a családot. A szeretet cselekedethez való viszonyulást ne az érzések határozzák meg! A szeretetben járásnak *hitbéli* elhatározásnak kell lennie! Ha az agapé ural, akkor is szeretetben tudsz járni, amikor teljesen az ellenkezőjét érzed (sértődöttség, meg nem bocsátás, önzés). De ha a szeretet-utadon jársz, ezek az érzések meg fognak változni.

A Gyülekezetnek egyetlen törvénye van, a *szeretet parancsolata*, s ez mindenre – a családi életre is – kiterjedő érvénnyel bír. (Ján. 13,34) A szeretet legmagasabb megnyilvánulási formája az *adás*. Az isteni fajta szeretet jellemzőit – amit tanácsos naponta elimádkozni – az 1Korinthus 13,4-8 szakasz tartalmazza.

A boldogság nem hull magától az ölünkbe, meg kell *dolgozni* érte! Elsőként az elmét szükséges megújítani, ahogy az Úr Szava int erre. (Róm. 12,2) Ha sikeres és boldog családban kívánsz élni, a *gondolatmintáidnak* és *szavaidnak* meg kell egyezniük Isten

Igéjével. Reggelente döntést kell hoznod, és megvallanod: „Ma az agapé útján járok!” Az isteni fajta szeretet *gyakorlása* állandó jellegű folyamat, és mint ilyen, növekedést is hoz. (1Thess. 4,9-10)

369. A szeretet kifejezése (1)

A szívbeli bánat lesújtja az embert, de egy jóságos szó újra felvidítja. – Példabeszédek 12,25 (Szent István társulat kiadása)

Az alábbi részek Gary Chapman gondolataiból merítenek:

Többen tanulmányozták már a szeretet kérdését a párkapcsolatokban, a családban. Ennek ellenére még mindig sokan keresik a választ: Mi az édeni boldogság? Hogyan lehet megőrizni a családi fészek melegét? Hogyan lehet helyrehozni a megromlott kapcsolatokat?

Amíg Kenneth E. Hagin a szeretetben járás fontosságára hívja fel a figyelmet, Gary Chapman a szeretet kifejezésének módjaira, a *hogyan szeressünk* kérdésére ad támpontokat. E témakör kulcsigéi az 1Korinthus 13,4-8 versei.

A szerelmes ember a fellegekben jár, rózsaszínben látja a világot. De ez a fennkölt lelkiállapot – ami a statisztika szerint átlagosan két év – egyszer véget ér. A fiatal házasoknak még a szerelem elmúlása előtt szükséges lenne megismerniük egymás szeretetnyelvét. A szerelem elmúltával ugyanis annak helyébe a szeretetnek kell lépnie.

Az isteni szeretet nem önző, a családtagok érdekeit a sajátja elé helyezi. A szeretet azon munkálkodik, mit tehet a másikért. Szeretni csak a *társunk szeretetnyelvén* lehet! Azért fontos a házastársunk, családtagjaink szeretetnyelvén beszélni, hogy az „edénye” (Pál edénynek nevezi a testet), „érzelmi tankja” telve legyen szeretettel az élete végéig. A szeretet kifejezésének *öt területét* szokás megkülönböztetni: elismerő szavak, odaszentelt idő, ajándékozás, szívességek, testi érintés. Ezen belül a szeretetnyelv többféle „tájszólásáról” tudunk.

1. Elismerő szavak – „Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.” (Péld. 18,21) Nem mindegy, hogyan beszélünk. A jó szó felvidítja a bánatos szívű embert (Péld. 12,25), a higgadt válasz elhárítja az indulatot (Péld. 15,1). A *dicséret* ösztönzőbb, mint a zsörtölődés. Ha átmenetileg eltekintünk szeretteink hibájától, a dicséret csodákra képes. Az *elismerés* emberi szükséglet, amely a szeretet viszonzására sarkall. *Bátorító szavakkal* megerősíthetjük társunk önbizalmát. *Kedves szavakkal* szeretetünket fejezhetjük ki elismerő hangon. A sze-

retet *szelíd szavakkal* kér, és soha nem követel. A szeretetteljes kérés választási lehetőséget ad a másiknak, aki annak teljesítésével szeretetét mutathatja ki felénk.

370. A szeretet kifejezése (2)

És ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsuk. – Zsidó 10,24

2. Odaszentelt idő – Azok a házasságok, családok áldottak, ahol nemcsak *együtt*, hanem *egységben* is vannak. (Zsolt. 133.) A család egységét erősíti az, ha időt fordítunk egymásra. Az odaszentelt idő lényege az *együttlét*, ami nem csupán fizikai közelséget jelent. Aki *időt*, osztatlan *figyelmet* fordít a társára, az a szeretetét fejezi ki ezzel.

A *közös tevékenység* fő célja az, hogy törődünk egymással és élvezzük egymás társaságát. Az osztatlan figyelem biztosítása érdekében esetenként szükséges „gyermekmentes” időt teremteni. A *meghitt beszélgetés* nem más, mint egymásnak *ajándékozott idő*, melyben zavartalan légkörű, bensőséges párbeszédet folytathatunk. Szükség van az önfeltáráshoz, azaz megosztani a másikkal élményeinket, tapasztalatainkat, gondolatainkat, érzéseinket, vágyainkat. A családi kapcsolatok karbantartására ajánlott, hogy a házaspárok a velük történeteket megosszák egymással.

A *közös tevékenységek* skálája igen széles, amelyben az együttlétben van a hangsúly, s nem azon, hogy mit teszünk. Ilyenkor a *teljes figyelmünket* egymás felé fordítjuk, s átéljük azt a felemelő érzést, hogy valaki „törődik velem”! A másik iránt érzett szeretetből elkísérhetjük társunkat az ő kedvenc programjára. Időt szükséges szakítanunk a családunkra, mert nem mindegy, hogy a kitűzött célt a szereteteinkkel együtt, vagy egyedül (elváltként) fogjuk elérni.

3. Ajándékozás – Az ajándékozás minden kultúrában része a párkapcsolatnak. Láthatjuk, hogy Eszter királyné idejében is öröm és vigalom uralja az ünneppé nyilvánított napokat, „amelyen ajándékokat küldözgetnek egymásnak”. (Esz. 9,19) Ez a legkönnyebben elsajátítható és gyakorolható szeretetnyelv.

Az ajándék a szeretet látható *jelképe*, amelyben az a leglényegesebb, hogy valaki gondolt rám! Az *ajándék értékét* nem az ára jelenti, hanem a szeretet, amit jelképez. „A titkon adott ajándék elfordítja a haragot...”. (Péld. 21,14) Ha ez a társad szeretetnyelve, akkor gyakran ajándékozd meg, s így telve lesz a szeretettankja.

Önmagunk odaajándékozása többet nyújt, mint egy kézzel fogható ajándék. Szükség idején házastársunk személyes jelenléte mindennél többet ér. Megerősít bennünket, ha nehéz időken a házastársunkat magunk mellett tudhatjuk.

371. A szeretet kifejezése (3)

Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek. – János 13,14-15

4. Szívességek – Ahhoz, hogy szívességet tegyünk a társunknak, csak figyelmességre, tervezésre, időre, igyekezetre és pozitív hozzáállásra van szükség. Így a *szolgálatkészségünk* a szeretet kifejezése lesz. A tanítványok lábmosásával Jézus példát mutat nekünk ebben. (Ján. 13,3-17) Pál megfogalmazásában: „szeretettel szolgálatok egymásnak”. (Gal. 5,13) A legékesebben szóló *szerelmi vallomás*: szívességet tenni egymásnak! A szívesség a szellem ötödik gyümölcse. (Gal. 5,22)

A követelés, vádaskodás *éket ver* a kapcsolatba, *gátat szab* a szeretet áramlásának. A *kérés* ezzel szemben *irányt mutat* a szeretetben való cselekvéshez. Pozitív *fordulat* jön a házasságba, ha a követelőzést szeretetteljes *kérés* váltja fel. A családi légkör *helyreállítása* csak döntés kérdése. A helyzetek tisztázása, a kívánságok feltárása a követelést *kérés*sé szelídíti. Nemcsak *kérnünk* kell megtanulni szeretettel, hanem *figyelembe* kell vennünk szeretteink *óhajait* is. Naponta el kell köteleznünk magunkat: – Én ma is szeretetben járok!

Isten *nem lábtörlőnek* adta a férj mellé a társat. Ha tárgyként bánnánk a másikkal, kizárnánk a szeretet lehetőségét a kapcsolatunkból. Nem jár szeretetben az, aki fenyegeti vagy büntületben tartja a családjának tagjait. „A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot”. (Róm. 13,10) A szeretet senkivel – nyilván a szeretteinkkel szemben sem! – követ el gonoszságot. Ha engednénk a kihasználásnak, zsarolásnak, ámulást követnénk el a társunkkal szemben, mert hozzájárulnánk a személyiségének eltorzulásához.

Szerepmintákat hozunk magunkkal a szülőktől, a csonka családból és a médiából is átveszünk rossz irányzatokat. De ha van hajlandóság a felülvizsgálatra, a változtatásra, akkor a szeretet ereje képes átalakítani a *családi légkört* – a javunkra.

372. A szeretet kifejezése (4)

*Ideje van [...] az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való el-
távolásnak. – Prédikátor 3,5*

5. Testi érintés – Testünk szeretetteljes érintésre vágyik. Az ölelés, a megérintés, a simogatás – ez mind a szeretetnek az *érintéssel* kifejezhető módja. Jézus is az ölebe vette, átölelte és kezét rájuk téve megáldotta a gyermekeket. (Márk. 10,13-16) A családban fontos testi érintések: az ölelés, a gyöngéd simogatás. A kézfogás nyitottságot, kapcsolatteremtő készséget jelent. Mivel a tapintásérzékelő idegvégződések halmazokban a test minden részén megtalálhatók, a testi érintés több lehetőséget nyújt a szeretet kifejezésére, mint az előbbi négy.

A házasságban a szexuális kapcsolat Istentől rendelt, jó és tiszta dolog, része az egészséges életnek fizikailag, lelkileg és szellemileg egyaránt. (Zsid. 13,4) Ha a párok kölcsönösen betöltik egymás szeretetvágyát, a házas- és szexuális életük is csodálatosan működik. A szexuális zavarokat a legtöbb esetben nem szervi elváltozások, hanem a betöltetlen érzelmi szükségletek okozzák.

Akinek a testi érintés a szeretetnyelve, az ennek hiányában nem biztos társa szeretetében. A testi érintés kifejezhet szeretetet, gyűlöletet; ennél fogva lehet *barátságos* vagy *ellenséges*; közvetíthet örömet és fájdalmat. Egyes eseteket az emberek különböző módon élnek meg. Például egy pofon mindenkit sért, de megsemmisítő erejű azok számára, akinek a testi érintés a szeretetnyelve. Az ölelés szeretetet közvetít, de *alapvető* érzelmi szükséglete annak, akinek ez a szeretetnyelve. Az érintés lehet:

– *közvetlen* – teljes figyelmet, több időt igényel (pl: izomlazító masszázs)

– *közvetett* – futólagos, kevesebb időt igényel (pl: egymáshoz simulás).

Aki *válságba* jut az élet valamilyen területén, annak nagy szüksége van a családtagok és mások szeretetére. Ilyenkor egy ösztönös *ölelés* minden szónál kifejezőbb. Az érzelmi szükséglet betöltéséhez elengedhetetlen a gyengéd, szeretetteljes ölelés, érintés.

373. A szeretet kifejezése (5)

Tudom a te dolgaiddat, és szeretetedet, szolgálodat, és hitedet és kitartásodat... – Jelenések 2,19

Sajátítsd el a családod tagjainak szeretet-nyelvét, hogy azon a módon fejezhesd ki a szeretetedet, amelyen el tudják fogadni! A legjobb tanítód a párod, a gyermeked, csak figyeld a visszajelzéseiket. A meghitt családi légkör fenntartása érdekében fel kell ismerni a szeretteink és saját magunk szeretet-nyelvét. Erre úgy a legkönnyebb *rájönni*, hogy a kritizált, bírált, hiányolt területekre irányítjuk a figyelmünket, és a cél érdekében *alkalmazzuk is ezt szeretteink felé*. A szeretet *cselekedetekben* nyilvánul meg.

Kétféle szeretetnyelv ismert. Az *érzelmi* szükségleteket az *elsődleges szeretetnyelv* tölti be! Előfordulhat az is, hogy valakinek van még egy *másodlagos szeretetnyelve* is. Az isteni fajta szeretet csodákra képes. A szeretet egy érzelmi szükségletünk, amely biztonságérzetet, önbecsülést ad, és általa fontosnak érezzük magunkat családjunk körében.

Amikor az ember szeretettankja kezd *kiürülni*, az élete olyan nehezen és dőcögve fog haladni, mint egy defektes kerék. A *válások* nagy száma arra vezethető vissza, hogy a házasság tankjából kifogyott a szeretet. Ahol hiányzik a szeretet, ott a *hibák* felnagyítódnak.

Ilyenkor az akadályt látják egymásban, és az otthon könnyen *csatatér*, veszekedés, bántalmazás színterévé válhat. A házastársak szeretet nélkül *üresen*, érzéketlenül, „lakótársként” élnek egymás mellett. A belső úr gyakran a házasságon kívüli *kalandozásra* készlet, amely még jobban *aláássa* az amúgy is megrendült frigy alapjait.

A szeretet *újjászülethet* a házasságban! Ehhez viszont azt kell tudni, hogy szeretni csak a *társunk szeretetnyelvén* lehet. Ha igazán szeretjük őt, a kedvéért hozhatunk olyan áldozatot, ami számunkra talán nem nyújt akkora örömet (pl: meccs, színház). Amikor társunk tankja megtelik szeretettel, *ő viszonozni* fogja azt a mi szeretetnyelvünkön.

Ha mindkét fél *érzelmi igényei* ki vannak elégítve, *új távlatok* nyílnak a házaspárok előtt. Egyszerűbb a dolog azokban a családokban, ahol mindketten akarják a pozitív változásokat. De azok se adják fel, akinek a társa nem partner ebben! Kitartóan vessük a *szeretetmagot*, és az előbb-utóbb gyümölcsözni fog!

374. Isteni kommunikáció

Az egészséges beszédeknek példáját megtartsd, amiket tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. – 2Timótheus 1,13

A következő két rész forrása ismét Simon Jacobson könyve:

Az agapé (isteni fajta) szeretet a gyógyír minden problémára! Ha a hívők az isteni fajta szeretetben járnának, akkor az otthonuk légköre olyan pozitív lenne, hogy egyikük sem kívánkozna kilépni abból.

A szeretetről sokat cikkeznek, ez az egyik leggyakrabban használt szavunk is, mégis sok tekintetben még mindig feltáratlan „terület”. Holott a szeretet létünk legfontosabb *eleme*, jó *közérzetünk* meghatározója. Gyökere és *alapja* minden emberi kapcsolatnak, ez által tudjuk betölteni a *törődés* és az *intimitás* utáni vágyakozásunkat is. Hányszor halljuk: „törődj velem, figyelj rám!”

A szeretet egy *isteni kommunikációs* nyelv, a természetfeletti uralma a teremtett világ felett, mivel Isten bölcsessége segít átlépni a korlátainkon, és egy magasabb szellemi szintre eljutni. Az emberi szeretet megmutatkozhat együttérzésben, baráti érzelmekben, odafigyelésben, törődésben. Mindemellett az *isteni szeretet tetté válna* a legtisztább módja egymás tisztelésének és megbecsülésének.

Az *agapé szeretet* isteni minőséggel áthatott érzés és cselekedet. Az önzetlen (isteni) és az önző (emberi) szeretet két ellentétes dolog. Az *önző*, természetes szeretet sokszor ingatag és illékony, mert feltételhez kötött: a másik féltől várja el, hogy kielégítse a szükségleteit, így célját tekintve nem mindig a másik megsegítésére irányul, hanem valamilyen *átmeneti, saját szükséglet kielégítésére*. Ezért ha nem kapja meg a kívánt dolgot, vagy már célt ért, esetleg túl nagy árat kellene fizetnie érte, akkor csakhamar *megszűnik szeretni*. Ráadásul, aki uralkodó fél egy kapcsolatban, gyakran észrevétlenül bár, de felemészti a másikat. Holott a másik embert épp úgy kellene szeretnünk, mint magát Istent. Ez Isten rendelése!

Az *önzetlen* szeretet feltétel nélküli, az emberi fejlődés alapja, változatlan és örök, felülemelkedik a saját szükségletein, így képes bensőségesen és mélyen összekapcsolódni egy másik személlyel. *Isten jelenlétét* csak önzetlenül élve tudjuk megtapasztalni a kapcsolatainkban, a családunkban. Ezért szükséges egész életünket a *kósziklára* építenünk: úgy magatartás-

formánkat, mint erkölcsiségünket. Így lesznek otthonaink a béke várjai, és így lesz társadalmunk teherbíró és egységes.

Az önzetlen szeretetet az teszi örömtelivé, hogy *adhat* a szeretteinek és a környezetében lévőknek. Ehhez első lépés önmagunk elfogadása. Mert ha konfliktusban vagyunk saját magunkkal, nem vagyunk képesek más szeretni, sőt, még arra sem, hogy elhiggyük, mi magunk szerethetőek vagyunk... Mindez csakis úgy lehetséges, ha helyet készítünk a szívünkben a *Nagyobb* számára, és átengedjük Neki az *irányítást*. Ha nem találjuk meg az *utat* az isteni fajta szeretethez, könnyen előfordulhat, hogy annak *pótlására* egyéb kísérletezgetésekbe kezdünk, amelyek nem, hogy segítenék érzelmi életünket, de gátolhatják, sőt, tönkre is tehetik azt.

375. Isten lobogó tüze

... és az Isten szeretetét [...] kellene cselekedni... – Lukács 11,42

Gyermekként először *elfogadni* tanuljuk meg a szeretetet, és csak érettebb korban kezdjük el keresni a társunkat, akivel *megoszthatjuk* szeretetünket, és mindörökre összeköthetjük életünket a házasság szentségében. Természetét tekintve más és más a szeretet a házastársak, a családtagok és a barátok között. Mégis felfedezhető benne egy közös tulajdonság: Isten és a teremtményei közötti szeretetet tükrözi.

Gyermekként szeretni tanulunk a szüleinktől, a családuktól, a tanárainktól. Egy gyermek csak úgy válhat szeretetteljes felnőtté, ha folyamatosan *szeretetet* tapasztal, és persze *kap*. A gyermeknek meg kell tanulnia értékelni az embertársait is, mégpedig megkülönböztetés nélkül, ami nem általános gyakorlat.

Holott minden egyes ember méltó arra, hogy számon tartsák, hisz mindannyian *gyémántok* vagyunk Isten szemében. Az más kérdés, hogy ki mennyi csiszolásra szorul, de ne feledjük, a felszín páratlan értéket rejt magában. Ennek megfelelően kell kezelniük Isten minden teremtményét.

A szeretet *alapelve*: megbecsülni minden egyes embert, tekintet nélkül származására, múltjára, iskolázottságára, habitusára és segíteni neki abban, hogy a lehető legjobb emberré formálódhasson. A *bűnt* kell gyűlölni és nem a *bűnöst*!

A szeretet égisze alatt *nem* gyakorolhatunk nyomást senkire, még akkor sem, ha meg vagyunk győződve arról, hogy a mi elgondolásunk a legjobb a számára. Ugyanis senkinek sem korlátozhatjuk a szabad akaratát. Bár a lehető legnagyobb *fi-*

gyelemmel szükséges a családunk, a szereteteink, és mások felé fordulnunk, ezt nem veszíthetjük szem elől!

Tanuljuk meg agapé szeretettel szeretni a családunkat, semmilyen viszonzást nem várva érte. Nemcsak azért, mert vérrokonok, hanem azért is, mert Isten gyermekei is egyben. Szeretetteljes ölelésünkben legyen benne Isten *lobogó tüze*. Adjunk hangot is a szeretetünknek, de leginkább *éljük* a szeretetet!

A technika vívmányai látszólag ugyan elősegítik a kapcsolatteremtést, mégis a személyes kötelekeink gyengülőben vannak. *Ültessük el* tehát a szeretet magjait: elsőként önmagunkban, hogy megteremhessen bennünk, majd a családunkban, a társadalmunkban, és higgyünk Isten Igéjének, hogy eljön a nap, amikor minden felett a szeretet lesz az uralkodó!

376. Családi kapcsolatok orvoslása

Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. – 1Korinthus 13,1

A puskaporos légkör miatt a családtagok gyakran csak a külön utat látják egyetlen megoldásnak. Ügyvédi szóhasználatul ez a *tevékeny elhagyás*. De van egy célravezetőbb megoldás is: amikor a felek megengedik Jézusnak, hogy belépjen a családjukba. Ő képes *helyreállítani* még a több évtizede megromlott kapcsolatokat is. Ugyanis a Biblia szerint a hármasság kötéle, amelyben az Úr a „ragasztó”, nehezen szakad el. Nem szabad elfeledni, hogy Isten *együtt* hívja el a házaspárokat az ő munkáira, és nem külön-külön.

A család *fenntartása* a férj vállán nyugszik. Bölcsen kell mérlegelnie, hogy milyen arányban vesz részt a külvilág, illetve a család felé való szolgálatban. Amennyiben a libikóka nincs egyensúlyban, s a tevékenysége a család rovására megy, akkor valójában kilép az isteni rendelésből, és ezzel ajtókat nyithat rossz történéseknek, amelyeknek nem szabadna bekövetkezniük. Nem hanyagolhatjuk el a szereteteinket, főképp a *nem hívó* társat, mert azzal könnyen felborul a családi rend. Ilyen légkörben felütheti a fejét a paráznság és a házasságtörés, a gyerekek pedig könnyűszerrel *lázaodóvá* válhatnak.

Amikor *konfliktusok* támadnak a családon belül, túl kell nézni az adott személyen, és meg kell látni a mögöttük megbúvó *szellemi hátteret*. Ugyanis a családi problémáknak az egyik fő oka a *kettős királyság*, ami valójában a démoni erők befolyását jelent(het)i. Amikor megértjük ezt a *szellemi igazságot*, könnye-

dén szabaddá válunk a meg nem bocsátás érzésétől, és képesek leszünk tisztelni és szeretni a másikat, és imádkozni is érte.

Jó tudnunk, hogy Isten Szelleme egymáson keresztül is képes szólni hozzánk. Mindegy, ki mit tett, te csak *szerezd* és *imádkozz* érte. Maga Jézus mondja, hogy imádkozzunk azokért, akik üldöznek és háborgatnak bennünket. Így tud *kiáradni*, illetve rajtunk keresztül *visszatükröződni* Isten szeretete. Szellemi törvény, hogy akinek bűneit elengedjük, annak megbocsáttatik, akiét megtartjuk, azé megmarad. De a mennyei Atyánk adott erőt arra, hogy *meg tudjunk bocsátani!*

A jól működő családi élethez az *üdvösségen* (újjászületésen) túlmenően a *Szent Szellem keresztség* is elengedhetetlen. Amikor ugyanis a család nyelveken imádkozik, isteni erő *árad* ki. Kulcs a jó családi légkörért egymás rendszeres imatámogatása, e mellett kiemelkedő jelentőséggel bír a közös ima is, melynek révén az Ige hathatós ereje tud működésbe lépni a szerető kapcsolatok kialakulásáért, illetve azok fennmaradásáért. Mert az Ige mindent győzelemre visz!

